

உ
சிவமயம். நவராத்திரி ஆர்ப்பம
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்
அருளிச்செய்த

சாத்திரக்கோவையும்,
பெரியநாயகியம்மன் பதிகமும்,

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூதும்.

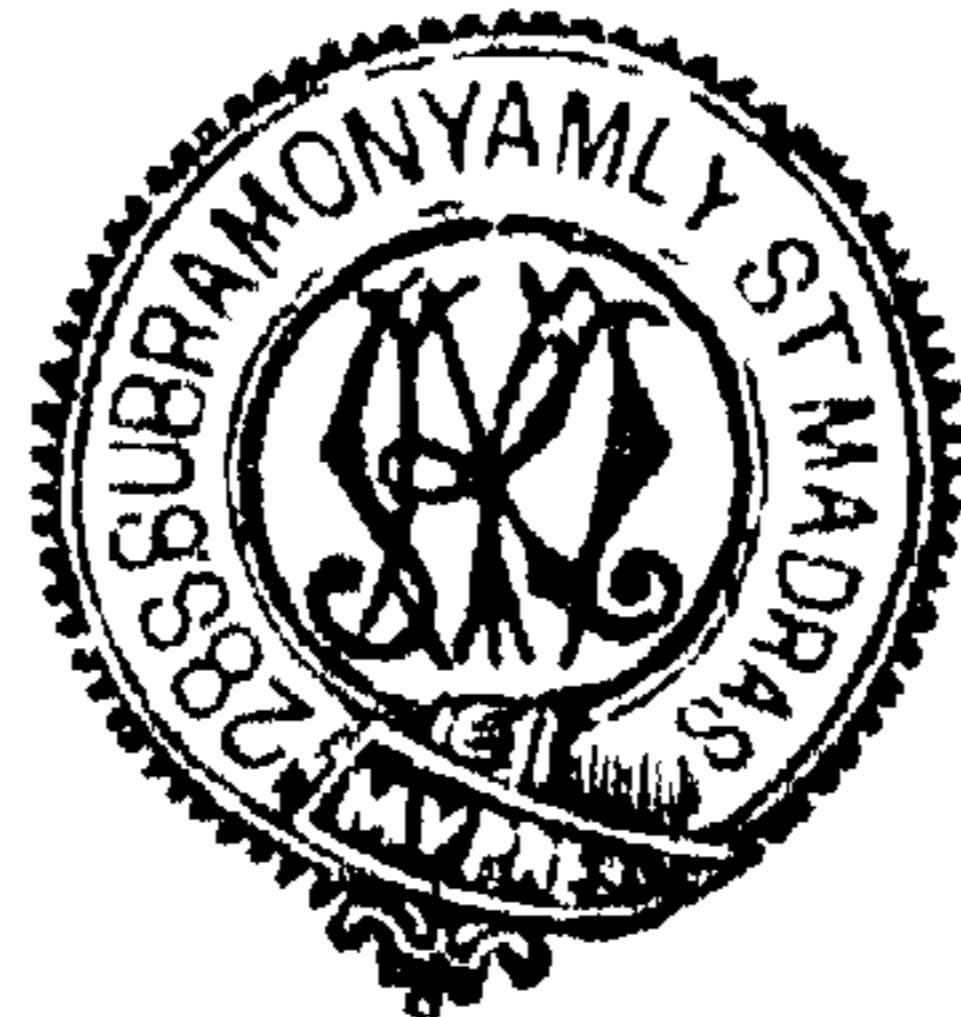
திருச்சுருத்தி இங்கிரீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள்
ஆதினத்திற்கூரிய

ஸ்கூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

மாணங்கர்களிலோருவராகிய

பி - ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்
பல பிரதிகளைக்கொண்டாய்ச்செய்வித்து,
சென்னை :

முதற்



பதிப்பு.

மனோன்மணிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1895.

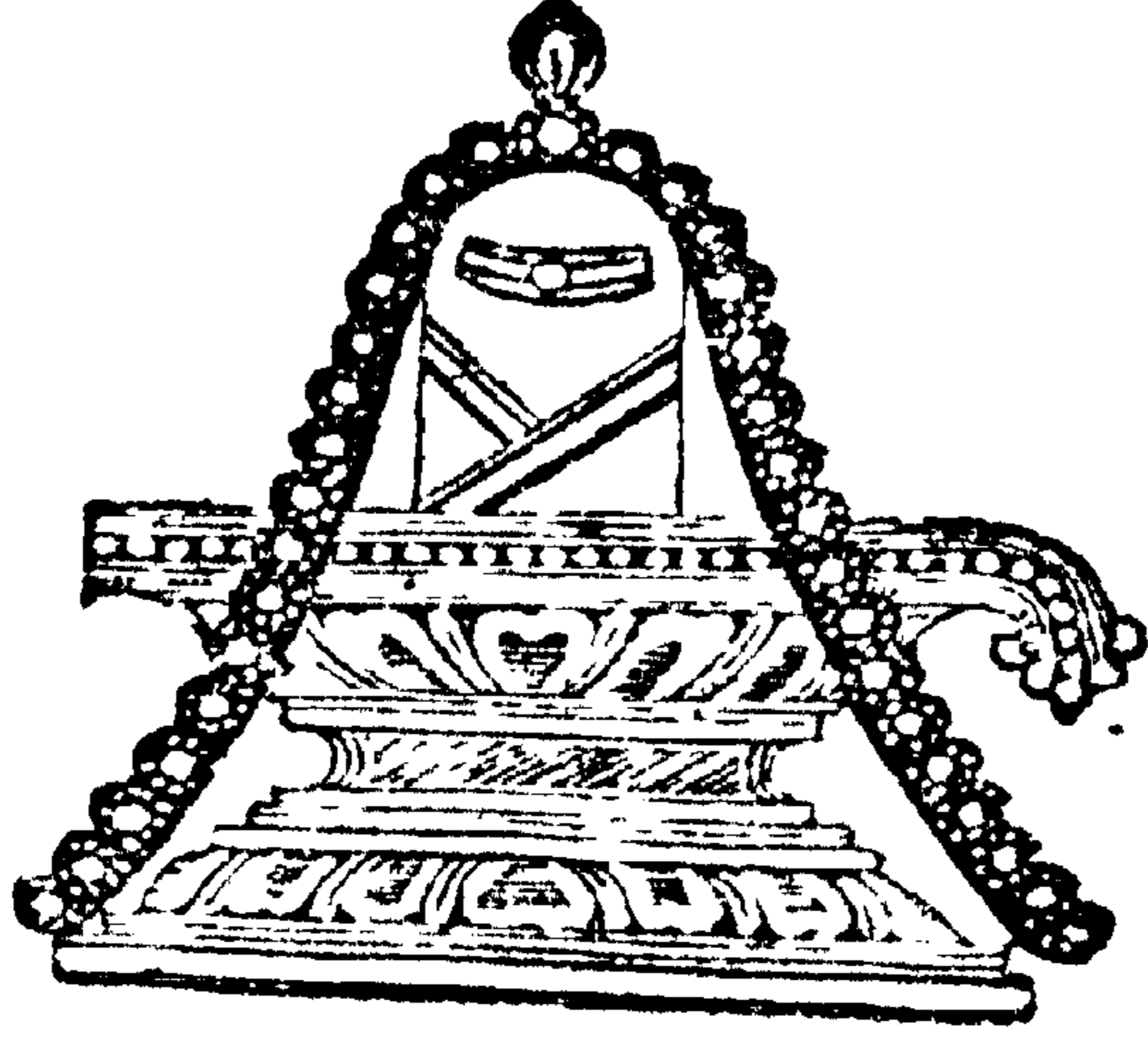
வ
சிவமயம்.
கருத்து.

முக்கியவனிப்பு :—இப்பகுப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டி
ருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாத்திரங்கோவைநாடிப்பரிசோ
திக்குமளவில், யாதும் வரிசைககிராமயா யிலலாபையானும்,
ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பவை, ப்பற்றி, ஒருவாறுசாத்திர
ங்கொண்டு, மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ என
வெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்தசுட்கு,
சில பேரறிவுடையோகட்கும், அடியேனசிரசாஷ்டாங்கபாக
இக் துமாரதேவர் சாத்திரங்கோவைநட்து மூல ஏட்டுப்பிரதி
களிருக்கல் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்தகுகொடுக்க
வேண்டுமென்று பல நீடுபமேழதியும் பதில் சரிவரக்கிடக்க
காமல் பிரகு ஒருவாறுதுணர்ந்து, “அரசனெல்லாழி யல்லாழி
துடிகள்” என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கண்ட ப்பிடியாகுககைக
கொண்டு, முன்ன ரச்சிட்டிபிரதிகளை வெருவாயப்பரிசோதி
ப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரங்கோவையைய ச்சிட்டிருப்ப
துடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும்
பெரியநாயகியம்மன் பேரில் ஷை ஸ்ரீ-துமாரதேவர் அருளிச
செய்த பதிநழி சேர்த்து நன்குமதிககதசக்கக கடித்ததி லச
சிட்டு முகிவுபெற்றிருக்கின்றன.—வேண்டுவோர்கள் சென்னை
மநோனமணிவிலாச அச்சுகூடத்தலைவனாகிய அடியேனிட
த்திலும், சென்னை, “மதராஸ் ரிப்பன்” அச்சுகூடத்தலைவா
ம-நா-நா-ஸ்ரீ, சை-இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சித
ம்பரம், மேற்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் கைத்திருக்கும் அடி
யேன் புத்தகஷாப்பிலும், சும்பகோணம், பெரியகடைவீதி
யில் ம-நா-நா-ஸ்ரீ, மயிலை-அருணகிரிமுதலியார் புத்தகஷாப்பிலி
ருக்கும் காரியம் நாராயணப்பிள்ளையிடத்திலும் அடியிற் கண்ட
விகிதப்படி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு - அணு - ௮ ௦
கலிகோ (டை புல்பவுண்டு)புத்தகம் க-க்கு அணு - ௧0 0

கோ. மா. ழ.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.



ஆதினவரலாறு.

—
துறையூர் - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்,
பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,
ஸ்ரீ - குமாரதேவர்,
சிதம்பரசுவாமிகள்,
ரெட்டி - சிதம்பரசுவாமிகள்,
பழனிசுவாமிகள்,
கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,
புலியூர்ச்சுவாமிகள்,
குழந்தைவேலச்சுவாமிகள்,
முத்தையச்சுவாமிகள்.
—

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தருபுசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-சுமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம்
சதுர்ததசி.
குழந்தைவேல்சுவா } = ஆடிமீ அசுவனி.
மிகள்.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற வெறுகை	பக்கம்.
க	மகாராஜா துறவு - - -	கக௭	க
உ	சுந்தசாதகம் - - -	க௭௩	௩க
௩	விஞ்ஞானசாரம் - - -	க௭௮	௩க
ச	அத்துவிதவுண்மை - - -	க௭௧	௭௦
௩	பிரமானுபூதிவிளக்கம் - - -	க௭௨	௮க
௭	ஞானவம்மாளை - - -	க௭௦	௭௮
௭	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை -	—	௭௦௨
௮	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை -	—	௭௦௪
௭	சகசநிட்டை - - -	க௭	௭௮௮
௭௦	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை -	—	௭௭௦
௭௧	பிரமசித்தியகவல் - - -	—	௭௭௪
௭௨	சிவதரிசன அகவல் - - -	—	௭௨௨
௭௩	ஆகமநெறியகவல் - - -	—	௭௨௭
௭௪	வேதநெறியகவல் - - -	—	௭௩௦
௭௫	பிரமானுபவ அகவல் - - -	—	௭௩௩
௭௬	சிவசமரசவாத அகவல் - - -	—	௭௩௭
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் -	௭௦	௭௪௧

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

உ.

சுவாயம்.

திருச்சிற்றம் -

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சசசிதானந்தஸுவரூபமே ஒருட
லாகத் திருமேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ-குமாரதேவர் முற்பிறப்
பில் பரமசிவசுரைநோகடி மல்லிகாச்சுன பாவசுதில், நீ
காமதவஞ்செய்கையில், அந்தச்சுவாமிகளோடுகூட வேறொரு
வா அந்தப்பாவசுத்தினதணணே தவஞ்செய்தகொண்டிருந்
தாரா, அப்போது, பரமசிவம் அவரது தவச்சிற்றங்கிப் பிர
தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து, அன்பேன? உனக்கு என்ன
வரம்வேண்டிமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்றைக்
கருதி! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரமசிவம் திரு
வுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஐடாழனியாகக் கடவகே
வறு சய்க்க அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று
சுவாம்? யான கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைசேட்
டையால் தவறிப்போனென் பரம்பொருளே! இனி யாதசெ
யயவல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்தில்
விமோசன மாகுமென்று அடிவணங்கிகேட்க, அடா நீபோய்,
வீருத்தாசலத்தில், மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்
கிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மே லிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வத
தில் உன்னோடு தவஞ்செய்துநிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய
ஒருவன் கந்தடதேயத்தில் இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து, சிறிது
நாள் அரசுபண்ணி, பிறகு வீரக்தியுண்டாய், பேராயுர்ச்

சாந்தலிங்கசுவாமியளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு மேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தாசலம்வந்து ஈ இருக்கின்ற அரசமரத்தினீழில் இருப்பான. அப்போது, ஈ அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனங் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியமாததிரத்தில், அந்த ஜடாமுனியும், சுவாமி? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்று கேட்க அடா? அந்த அன்பர் இதற்குமுன்னர், ஐந்துசந்த தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவந் செய்திருக்கிறான், இஃது ஆரூவதுதேகம். இன்னம் ஒருதேகத்திலமுக்கநியைப் பெறுவானென்றருளிச்செய்ய. அதகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பாமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபாத்ததுக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவரோ என்றால், பாமசிவந்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக்கொண்டபோதினும், ஆசிரியாவேணடியிருப்பதால், கந்ததேயத்திலவதரித்துச் சிறிதுநாளரசு செய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல்மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேராயுர்ச்சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கும் தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க: அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரதுபரிபாகத்தை நோக்கும் பொருட்டு, தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப்போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப்பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல: அதற்கு

அந் சததம்பிரானும் சுவாமி ? இவ்வரசனிடத்தில் அதீதவரப
 கதவழடைய சம்சீஷருக்குள்ள பதினெண்தறியும் உண்டாயி
 நுகிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (மு
 னபே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுசகுபபுல்
 லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று சட்டளையிட்டருள, அவ்
 வாறே தமபிரான் அரிவாரும், புல்லுகட்டுகயிறங் கொடுத
 சனுபப, மேற்படி ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிர
 ச-வகித்துகொண்டு வயலுச்சூப்போய் பள்ளாகள் புல்லறுப
 பதைப்பார்ந்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நீனைத்து இடக்
 கையால் புல்லைப்பற்றி வலககையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின
 மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கையறுபட்ட
 மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக கோபித்தாரா ,
 இவ்வற்புதக்காட்சியைக்கண்ணாறக்கண்ட மேற்படிபள்ளாகள
 னீர் ஆராயா ? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்க
 சுவாமிகள் வாசனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல,
 அதுகேட்டு அப்பள்ளாகள் ஆசசரியமடைந்து, இவர் அரசனை
 பசீபாலிருககிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளாகளே புல்லறுத்து
 க்கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க, அச்சுமைபொரு
 மல திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளாகள் அப்பு
 ற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில்
 வைத்துப்போனார்கள் .

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள்
 மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதி முழு
 தும் கையேட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர்
 கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரி

வித்தனா , சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டாரா.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பயானையழைத்து அப்பா ? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமதமென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாம் ? ஒருபறம் அச்சலிங்கம், மற்றொருபறம் கரையுத்தம் இழுக்கின்றனவே ! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்கு, தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்காந்து இரண்டன்னந்தையும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங்கொண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மூலாயத்திற்குவந்து சேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அதுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒரு நாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா ? நீ விருந்தாசலத்துக்குப்போக வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள : அங்ஙனே நல்லதெ

என்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிற வழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதனோ ஒரு பிராமணநபராய் யெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண்டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா ? நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால், நால்வகைஜலமுமிருக்கின்றன, உனக்குவேண்டிய மட்டுமே சாப்பிட்டு விடாய தீர்க்கலாமென்று பசரித்துத் தண்ணீராகொடுக்க. இவர அதைச்சாப்பிட்டு தாகநீரிசைத்துக்கொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தாநதிககரையிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச்சயனிதது பிரமானநதித்திரையிலெழுந்தருளியிருந்தனா.

அதுசேறி பெரியநாயகியாறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவணபாசுதிரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை ஏந்திக் கொண்டு ஓர் பிராமணஸ்திரீயைப்போல அஞ்சு இவரிடத்தில் வந்து தலைப்பகத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியினமேல் வரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆம்மா ? என்று கேட்க, அப்பா ? துமாரதேவர் ? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில் தானே சுகமாயிருவேன்று திருவாயமலாநதருளி உடனேமறைந்தருளினாள். பிறகு, ஸீ-துமாரதேவர், அம்மா ! உன் கிருபைக்கு அடிமை யானது கைம மாறு செய்யவல்லேன் ! என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்கனே பரவசமாய் இருந்தாள்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றெனவெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிரா

மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயததுடன் அடிவணங்கிநீர்க்
 இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார் ? என்று கேட்க
 நான ஜடாமுனி யென்றுசொல்ல : நீ இவ்விடத்திரகு வந்த
 காரிய மென்னவென்று கேட்டமாத் திரத்தில், ஜடாமுனி
 தனதுசரித்திரமுமுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ
 குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநீவாததி
 செய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே காபாத்திரஞ்செய்து
 கொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பி
 யானவன், இவரை மகானேன்றறிந்து நாஸ்தோறும் உணமை
 யாய்த தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்கு
 நாள் சகலசம்பந்தும் அபிவிருத்தியடைந்து வருகையில், ஓர்
 நாள், அவன் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமீ
 அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருள
 வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா
 அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சநந்
 தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்ட
 ளையிட்டருள, அவனுப் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்
 டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரககல் மே
 லேமூமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குத்தொரிவிகக,
 ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தககல்
 விற்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியே
 செய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய்
 ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமீ ? தேவரீருடைய
 பிரபாவத்தை யனைதென டளவட்செசொல்ல ஆராலாகு
 மென்று நாளுவீதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவ
 ரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற்

செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடையமுதகும் உரைபட்டிருப்பதைக்காண்பிதது இவர்களுக்குத் தவன சஞ்சி காயச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருத கிருத்தியனான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு வாயிலில் கரபா, திரததிற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய், நங்கள் வீட்டில் சமை தது வைத்திருந்த மசசத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவா கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாஸ்தோறும் இடை விடாமல் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொ ண்டேவருகையில், ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப் படாதவனாய் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் அப் பா? நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமி? தேவரீரது திருக்கணையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-சுமாரதேவ ருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கையில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிநானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விக்கினைஸ்வர ரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினைஸ்வரர்முன்னே போய் இரண்டு கண்களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கே

அ

ஸ்ரீ-குமாரதேவா

நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று சட
டனையிட்டருள் . அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாதிரித்
தில் அவனுக்குச் சமுத்திபோற்றேற்ற, அத்தருணத்தில அந
தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக் கையை நீட்டி இவனது இடக
கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து
ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மாத
திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்தவிபூதியைத்
தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்
படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலே
யில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந
தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவ
ரும் திருவாரூர் மஹோற்சவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இர
தோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாட
வீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே
ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு
சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவா விகடமாய வீரசைவ
மருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகட
வார்த்தையை ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியா
கராஜப்பெருனைப்பார்த்து தியாகராஜப்பெருமானே ! “ வீர
சைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க ”
என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்
டது : பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மர
நீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த
தர்மமகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து
சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடைய

வனாதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விட
 த்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினால், சாயங்கால பரி
 யந்தமும் அந்த இரதம் நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள்
 செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்
 து, இனி யென்ன செய்யக்கூடும் ! இது யாராலுற்ற இடறு !
 அந்தோ ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே ! எம்பெருமானே !
 என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிரு
 கருங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரக
 சியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு
 வந்து அவரைக்கண்டெவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமா
 ரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங்களுக்கு
 என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமீ ?
 இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவே
 ண்டெமென்று வெகுவாகத் தோந்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-
 குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனை
 களுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியா
 கராஜப்பெருமானைப்பார்த்து எமது தயாந்தீயே ! “ வீர
 சைவம் அருளானால் இரதம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க”
 என்று திருவாய் மலாந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதி
 யில் நடந்து யாவொருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து
 அவ்வரசமரத்தினகீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குங்கால
 யில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலு
 ள்ள பத்திரகாளியைந் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணி
 னவனாய்தனதுநாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசை
 யாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவ

ளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திந்தவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரோ நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் நீ யாரா? என்றுவினவ; சுவாமீ? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன் வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால், பயந்தவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமீ? தேவரீரதுதிருவடிகளை அடியாள் சிரசினமேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்குனை நல்லதென்று பத்திரகாளிசநந்திக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்ரகத்தின் முடிமேல் தமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாதிரத்தில், அந்தமாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டி, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யாரா? என்றுவினவ, சுவாமீ? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒரு கண்மாத்திரந்தெரிய அநுக்கிரகஞ்செய்வோமென்னலும்,

அம்மாந்திரீகனு மப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்டெரிந்து தன்னுடையதேசத்திற்குப் போயினான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேசுஷயினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு நாள்தோறந்தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டிள்ளைகள்பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணாப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானுகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணாப்பியாசஞ் செய்வித்தவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் குகிபாதை நீமிததம் அந்தக்குடும்பி வீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரானோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் விளவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்தியமிருந்தபோதினும், இந்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன் கூறாதுமயங்கிநின்று சற்றேறதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமீ ? அடிமையைமன்னித்து இரக்சித்தருளவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ - குமாரதேவரது பின்னாகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும், ஸ்ரீ-சுமாரதேவர்நிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியர்நுக்கும் திருப்பேராயுருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுநடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குந் சமைய மெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையி வெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனகூற, ஆனால் நாமபணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ-சுமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக்கொண்டுதிருமெழுகிட சீதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்ததுக்கொண்டு திருவலகிட்டார், இத்திருப்பணிமுடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்கென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரைப் பாராத்து அப்பா? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யாரா? என்று வினவ, தென்னாட்டிச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை ஏனழைத்துவந்தாயா? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-சுமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுநானஞ்சென்றபின்பு, சீதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி? இந்தச்சைவன் மிகுந்த வல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிககு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பாராத்து அப்பா? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமாயிருந்துவிட்டார்; இப்படி இரண்டு

நொள்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம்போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டு மென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் இவனைக் கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செய்கிற தென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரைப் பாராது அப்பா ? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடை பெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருததாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். இவாதான் திருப்போரூர்ச்சந்நிதானம் விளக கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ் செய்விக்கும்படி திருவளங் கொண்டு ஸ்ரீ-சுமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா ? சுமார தேவா ? நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மல ராதருள ; ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் அம்மா ? அடிமையாறசொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லிமுடிககிளே மென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகாசாஸ்திரங் களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்தமகத்து வங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ-சுமாரதேவரும் சொரூப சாக்ஷாத்கார பரிபூரணதிசையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இர ண்டாவது அடிமையாகிய ரேட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ-சு

கசு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

மாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமீ ? தேவர்பரிபூரணமானபின்பு
அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி
கட்டளையிட்டருளவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத
ற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமதுபெய ரிருக்க
வேண்டிமாவென்று அகண்டபரிபூரண சாக்ஷாத்காரசொருப
வியாபகத்திற் கலந்தருளிஞர். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவா
மீகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமாரதே
வர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ்
செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணதிசையை யடைந்
தருளிஞர்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள மரபிலுள்ள அடியார்களில்
ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக
எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழக.

கணபதி துணை.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்.



கங்கையு மரவுந் திங்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங் கம
முங், கடுக்கையொண் டொடையுங் கரியுரி யுடையுங் காரிகை வாழி
டப் புறமும், பங்கயக கண்ணன் விழிபமா பதமும் பரிவுடன் கரந்
தரு ஞ்ருவாய்ப், பாரினி லடியா பவக்கட றுடைத்துப் பனிப்பறு
பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கவைத் தாள வந்தனை
யெளியனேன் பவமு, மாயமென் றோக வழக்கதுண் டெனக்கு மா
ய்த்திட லுனகட னுமாற், கொங்கவிழ் குழற்சுட் டகிற்புகை வேள்
விப புகையொடுங் குழுமுறம விருத்தக், குன்றினி லமாந்து விளங்கி
வீற றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையி னீற பெற்றனோரா வெய்ய தீவினை யற்றுளோர் நின்
றூட், டிசழ்புன லுண்டோ ரன்னையா கொங்கைத் தீயபான் மீட்டு
னார் நின்னை, யங்கையாற் றொழுதோர் சிரத்தினுற் பணிந்தோ ரவ
னிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மாசராய்வாழ்ந்து வீட்டினை யடைவ
ராமெனி னின்பெரு மையினை, யிங்குநான மறையுஞ் சேடனா யிர
வா யிரட்டைநா வும்புகழ் வளிதா, மென்னவே துணிந்து மெளிய
னேன் புகழ்வா னெண்ணிட னகைப்பதா மன்றோ, கொங்கைக
டதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விருத்தக், குன்றினி
லமாந்து விளங்கிவீற றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (உ)

அஞ்சலென் றுன்கை யடியனேன் முடியி லருளொடும் வைத்
துமா மலர்மே, லயனிபா னுதிக்க வனுதினந் தீட்டு மாணியை நா

ஊற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கணைற் றெருமை மேல்
வருங் காலனொன்னை, வீக்குவன் பாசக் கயிற்றினை யறுத்தாய் வினை
யனென் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி லிருபத் தெட்டுயர் கோடி
யெனுநர கக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத் திடரது செய்தா யே
ழையே னியற்றுமை மொறென், குஞ்சரக் கோடுந் தரளமு மகிலுங்
கொணருமுத் தாறுசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி வீற்
றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (ஈ)

ஆய்பல்செந் தேறற் கொப்பளித் திடுத லனையநின் வாய்மொழி
வவிய, வைம்புல மென்னுங் கரியினை யடக்கு மங்குச மோமன மெ
ன்னு, மேம்படு புரவி கொட்புற லடக்கும் வெவ்விய கவினமோ
கொடிய, வினைதரு கருமேந் தியமெனும் வீர விறலினர் தஞ்சிலு கட
க்குந், தூம்புடை யெயிற்றுக் கட்செவிக் கயிரே துறந்திடு முடலெ
னுந் தேரின், றொடக்கினை யறுக்கு மரங்கொலோ வமுதோ சுவைக்
கரும் போகனி ரசமோ, கூம்பலின் றலர்ந்த நீலமுஞ் சேலுங் குல
விய பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங்
குமாரதே வென்னுமா முனியே. (சு)

அந் திவெண் பிறையை யனையவொண் ணுதலா ரகிற்கமழ் முகிற்
குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்ந்தகட் கயற்கே யாம்பலை யனைய
வாய் மொழிககே, கந்தடு களிற்றின் கோட்டினைக் கோங்கைக் கமல
நாண் முகையினைப் பழித்துக், கனகமந் தரத்தைக் கடுக்கும்வண் ண
கிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கிந்தமா நிலத்திற் பிறப்பெனு
மோரோ ழிருங்கட லிடவீழூந் திளைத்த, வெண்ணெநின் கருணைக்
கலத்திடை யிவர்வித் தினியவீ டறவருள் புரிவாய், கொந்தவிழ் மலர்ப்
பூம் பொங்கரு மெயிலுங் கோதறச சூழ்தரு விருத்தக், குன்றினி லம
ர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (ஊ)

அருக்களே வகத்தி லாண்வ விருளுக் கன்றிய மாயையாம் வெய்யி,
லகற்றிட வெண்ணெண் கலைகளா னிறைந்தே யருளமு தந்தனைப்
பொழிந்து, திருக்கிள ரடியார் கண்மலர்க் குவளை திறந்துநீர்த் தேன்
பொழிந் திடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த திங்களோ
கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ பாவத் துக
ளெனுங் காட்டினுக் கனலோ, துன்னிய காமக் கனற்சுமா முகிலோ
சுடருநின் பதத்தியல் புணரோன், குருக்கிளர் மணிகள் குயிற்றுபொன்
மாட கூடங்க ளொளிர்ந்தரும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி
வீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (சு)

விரைவுறு மந்தக் கரணமோ டுழன்றும் வீண்படு வீடயமே
வீழைந்து, மிகுத்திடு காமங் குரோதமே முதலா மேதையில் குணங்
களான் மெலிந்துந், தரையினிற் றுக்க சுகமவை யடுக்குந் தன்மை
யா லனுதினந் தளர்ந்துந், தக்கவே டணைகண் மூன்றினுற் றவித்தஞ்
சாலவே மயங்குமென் றன்னைக், கரையறு முததி யிலவண நீரைக்
கார்முகந் ததைக்கச டறத்தீங், கலவவே செய்யு மாறுபோ னீயென்
கசடறுத் தாண்டருள் புரிவாய், குரைகட லெழுந்த வினனிவர் தே
ரைக் குளிர் பொழி றடுத்திடும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி
வீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (எ)

அரியவா ணவமா மண்டம்விண டடியே னவனியில் வெளிப்
படப் பெரிது, மரியதோர் கமட மழகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி
வை போலக், கருதுநெஞ் சதனா லுன்னியே கடைக்கட் கருணையா
ளேக்கியே பரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியென்
கணித்தினி தெங்ஙன மறிலே, நெருமையின் குலங்கள் சரோருக ம
லலா யிக்கினைச் செந்நெலைக் கறிக்க, விருகடை வாயாற் செரியும்
வெண்ட. ரள மிளநிலா வெறித்தலிற் குமுதங், குருமதி யெனவே கனை
முறுக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணெஞ் ழு விருத்தக், குன்றினி லமர்
ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (அ)

சு

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்.

இரவுநண் பகலு மிலாத மத் துபத்தி விருந்திடுந் துருவனைப்
போல, விரண்டுதட் டகத்து நிறைபொருள் சமனா யிருந்தநற் றராசு
முட் போலப், புரையுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடா தினிய
சுத் தத்திற், பொருந்தியே யகந்தை தவிர்ந்துநான் வாழப் பொருந்த
வைத் தாண்டருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ் பரியி னெ
ழிற்குரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங் கிழிந்திடு மிளநீ
ரிலஞ்சியிற் பண்ணியிற் றதும்பிக், குறாபுணன் முத்த நதியினிற்
பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விள
ங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிசளித்
திடுமக், கன்றினூற் சுரபிக் கணுவள வேணுங் கருதுகைம் மாறிலா
ததுபோ, லொன்றுநன் கறியா வேழையிங் கிவனென் றுன்னிரு
தாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தா யுனக்
குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்னல்பூங்
கதலி சோமறு பூகமொண் டெங்கு, துருமமு நெருங்கி வரிசையி
னிருத்தல் சுரரிழிந் தேநதி மூழ்கிக், கொன்றைமா லிகையான் பதந்
தொழு தேகும் படியெனக் குலவிடும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து
விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்

முற்றிற்று.



உ

சிவபயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

தீருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடுதூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவனையே
நெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - வீஞ்சப்
பழமலைவா ழாழ்த்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
நூவாய்த்தசெங்கமலத துள்ளிருந்தோன் - மாவாய்த்த (1)
மார்பகததோனாகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சோமிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ - ரோமிகுத்த (2)
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன் நமறை யாகமங்கள் - பேணி (3)
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே - பொருளேயென் (4)
நேத்துஞ்சக ிசாருப மின்னருளேயோவடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி - தீர்த்தனை (5)
வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிக்கொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய் (6)

- யன்பர்க்கெளியா னதிகளோயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க - மன்புக்க (எ)
- மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன் னாணுக்கடலே தாழியா - வந்தரர்தம் (அ)
- வன்பிற்கடைய வருமமுதமபோன்றெழா
தன்பிறபெருகியெழு மாரமுதந் - துணபத் (க)
- திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கராமேல்விடுக்குமொருகப்பல் - விரவிவரு (க0)
- மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன் - மாகசுர (கக)
- ரேமாககவெமமனோ ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூாமேகம் - பாமரருங் (க2)
- கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந் துள்ளுருகித்
தொண்டிசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு - பண்டு (க3)
- பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படாந்து - சிரமனந்த (க4)
- கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிநிலைபெற்றமுதுகிரியா - னீடிக் (க5)
- குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடிச்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச் - செறிந்த (க6)
- வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிந் தச்செம்பாலெவப்பந் தீர்த்துப் - பகரரிய (க7)
- முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங் - கொல்லை (க8)
- தயிரசசாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளார்ப்ப வெழுந்து - வயற்புடைக (க9)

- னேரிசூளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தந்லஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவா - நேரும் (௨௦)
- வலைமலையெலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு - நிலவலைய (௨௧)
- மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து - மூழ்குமவர் (௨௨)
- தமமையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து - செம்மைதரு (௨௩)
- வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான் - மீட்டரிய (௨௪)
- மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சுதெனுமோமேன்மைத் தகுநாடன் - மொய்த்து (௨௫)
- வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான ஆரான் - விரும்பியமெய்ப் (௨௬)
- பத்திப்பழுவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திககக்கட்டுபா மாலையான் - முத்திபெற (௨௭)
- வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா - னோமருவு (௨௮)
- பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண் - டிக்காத (௨௯)
- விசசைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறற் - றுச்சமது (௩௦)
- கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச் - சேடா (௩௧)
- ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச செவிகொண் - டிருண்டபெருந் ()

- தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்சுமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே - பொய்த்த (௩௩)
- கருமலீக்கூட்டங் கடியாதுவீசந்
தருமமாநல்வா நயங்க - வொருமையிலா (௩௪)
- வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனிபுடன் - கூறுமலம் (௩௫)
- போகமுனிந் துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான் - ஞாகமுடன் (௩௬)
- வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநொய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான் - சந்ததமுஞ் (௩௭)
- சேமந்திபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன் - காமாசெறி (௩௮)
- கஞ்சனும்வேளுங் கடுவகூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான் - விஞ்சியபே (௩௯)
- ரின்பமுளந்ததுமப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்துமரநெவனெனு நாமததான் - மன்பயிலுஞ் (௪௦)
- சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பந்தைக்கைகப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனை துறந்து - தீதறுசீ (௪௧)
- ருவ்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (௪௨)
- காமனைவன்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனால்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று - தோமறுசீ (௪௩)
- ரக்கமணிமாலையதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு - தொக்கபகை (௪௪)
- கொல்வார்மஞ்சற்றேய்ச்சுதுக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக - நல்லசெககா (௪௫)

- காவிதேதாய்துண்டங் கருதுமுழநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு - தாவிலாக் (சசு)
- கச்சைகட்டி னுற்போற் கனவுதரபந்தனமே
வெசசமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி - யச்சம் (சஎ)
- பிரிந்ததெனக்காடடுமொரு பெற்றிபோற்றேன்றும்
விரிந்தசடைபின்முழ விட்டு - திருந்து (சஅ)
- முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற் - பயனார் (சக)
- மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்தூரிசு கழன்றே - யொருமித்த (சூ)
- நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிசசையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு - விஞ்சங் (சூக)
- குருபரனாமக் துமாரதேவன்பாழ்
றிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே - யுருநாம (சூஉ)
- முள்ளவெலாஞ்சச்சித் சுகமாவொருங்குணாந்து
தெளளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே - விள்ளலிலா (சூ)
- தெலலாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லாதிருவுடனே வாழ்ந்தாலு - நல்ல (சூச)
- விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றேற்றை - புடையெடுததுக
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சவைத்த கொள்கைபோ - வெம்பிரான்
முளிலேநெஞ்சவைத்துத் தாங்குடும்பிபோனடிககு
மீளகிலாவன்புடைய வித்தகரு - மாளாத் (சூஎ)
- தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ் - சுகசொருப (சூஅ)

- மொன்றென்றேசொன்னு லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபமுழைதயிடை நீளரவ - மன்ற (௫௯)
- வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றேத
விதித்தபமுழை விளங்கின் - மதித்தபாம் (௬௦)
- பேசுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டுமழலக
மோகாதிதோன்ற லெணையென்ன - மோகமறக் (௬௧)
- கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
வீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப - வான(௬௨)
- பமுழைதயினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங் - குழுமியே (௬௩)
- நானாவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானாதபொன்மண்ணி லாபரண - நானா (௬௪)
- கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றேற்றுத்
திடமாநீகாணென்று செப்பத் - திடவா (௬௫)
- னொருவன்சொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த - தூரையெனவே (௬௬)
- விண்ணினிடைப்பீவி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயத்துரைப்ப - வெண்ணுமவை (௬௭)
- பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாந் [க்
துப்புடைநானாவருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகென
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்னூப்பொய்யாசு - மேய்ந்த (௬௯)
- விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார - நவற்றுதல்போ (௭௦)
- லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றுய்தாய - சேமப் (௭௧)

- பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றேன்றுந்
தருக்காநினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப (௭௨)
- வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
குதித்தகணலீலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென் (௭௩)
- றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்னு (௭௪)
- வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாவிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர் (௭௫)
- மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா (௭௬)
- னுன்னினைவுதீதென்றே யுகத்தானோக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா - ணந்நினைவு (௭௭)
- கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாவிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப் - பீடுபெறத் (௭௮)
- நோற்றநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிறசுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா (௭௯)
- லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே (௮௦)
- மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வனகோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங் - குதிராகரி (௮௧)
- தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத் (௮௨)
- துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற ()
- பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு - மியல்பாங் (௮௩)

- கடலிற்றுநாநுநா காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய் - திடமுறுமெய் (அரு)
- யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிராநுநா வெண்டிவலை - தாவியெழு (அசு)
- மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன் - நக்க (அஎ)
- நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சியை நீரொன்றேமெய்யாய்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற் - ரொகைக்கரிதாய்க (அஅ)
- காணுமுருநாமப் காணுதுபொய்யாகு
மாணுறுசற்சிற்சுகமே வாய்மையாய் - மாணு (அக)
- இருப்பதுசத்துச்சத்தா வெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றேன்றும்வே றில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்
தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றேன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந் ()
- தானேயுளதிதனாற் றங்குமுருநாம
மாணுகம்போ லணுகியிடு - நானேத (கூஉ)
- வேறேதுமில்லை விரிதிராயாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற் - தேறிற் (கூங)
- பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
நெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப - வருளொன்று ()
- நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு - மெஞ்சலிலா (கூரு)
- தெம்மருங்குஞ்சுழ்ந் துவர வின்னியங்களைவகையின்
சும்மைக்கடவின் ரொனிகாட்ட - மெய்ம்மைதரு (கூசு)
- மேரார்பரிபுரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான் - சூரான் (கூஎ)

- மிடியாயிருள்போச்சு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா - னடியார் (கூஅ)
- பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவாரசற்குரவன் வந்தா - னுவக்கு (கூசு)
- முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வறிதலுறுபேரின்பன் வந்தா - னதிக (கூ௦)
- கவிராசர்போற்றுங் கனைசமுலான்வந்தான்
றவிராதகண்ணளியான் வந்தா - னவியாத (கூ௧)
- ரானகிரணமுறு நற்கூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விற்றவந்தான் - நேனனைய (கூ௨)
- நந்தமாதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெழ்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச் - சொற்பிரமன் ()
- முனனேரனமாய் முடிகானேனீண்டிரண்டே
ழன்னமாநகாண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன்னார்
சவரிபுடையிட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்
தவறில்லையிலையென்று சாற்று - முவமையா (கூ௩)
- வாலவட்டம்வீச வடியாகளங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா - யேலு (கூ௪)
- மெனதுகளங்கமுந்தீ ரொன்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ - வினமருவு (கூ௫)
- முத்துக்குடைநீழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றே
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரொன்றென்று - மொய்த்து (கூ௬)
- சுரத்தாலழைப்பது போற் காணார்கொடிக
ஞரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க - வுரைப்பரிய ()
- மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்சளாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே - செய்ய (கூ௭)

- மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவி ரவந்தபெருங் கோவே - நிறையு (ககக)
- மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே - கதியேயெந் (ககஉ)
- தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
நீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே -யோதுட் (ககங)
- டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித - தமிழ்தெரிந்த (ககச)
- வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரே, ராரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமலுகி - லநதணளி (ககரு)
- மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித் - தானந் (ககசு)
- தவங்கள்சிறப்பத் தகுதமாநேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே - நவஞ்சேரு (ககஎ)
- மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவநது
செவ்வீபெறவே செறிந்தெங்குந் - தவ்வாத (சகஅ)
- விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருளளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே (ககஊ)
- யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்கனெனி
லேர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந் - தேர்வரிய (ககஃ)
- பூரணமானோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருங் - சீரிணங்கு (ககஃ)
- கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றானெமக்கிவனென் றோர்வாரு - முற்ற (ககஉ)
- விளமையானென்பாரு மெம்போல்வாக்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப் - புளகமுடன (ககஓ)

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலேதனி
 னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே - விள்ளாது (க௨௪)
 மின்றிரண்டு மொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிர்ந்
 தென்றிரண்டுபின்னூழ்ந்த செஞ்சடையு - நன்றிதரு ()
 மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
 ரான் நதிருநெற்றி யழகினையுந் - தோன்றுந் (க௨௫)
 துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
 வளக்கமலநோக்கிணையின் வாசுங்-கிளக்குடறை (க௨௬)
 யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும்
 விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு ()
 மநதரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
 சந்தரபானு துலங்குவபோற் - சந்தமுறுங் (க௨௭)
 காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
 மதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு - மோதவிடம் (க௨௮)
 போக்கிமிளிறும் புனிதத்திருமிடறு
 நோக்கிணைக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு - நீக்கரிதா (க௨௯)
 மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
 செய்யமுறைகொண்ட திருக்காமு - மையலுறு (க௩௦)
 சீவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
 மேவியசின்முத்திராகொண் மென்கரமுந் - தாவிலாச் ()
 செக்காவானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
 றக்ககாவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந் - தொககவதின ()
 மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
 மேலுதரபந்தனத்தி னினனழகுஞ் - சாலவே (க௩௧)
 பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
 வறமுதளிக்கு மலர்ப்பதமு - நற்றவரு (க௩௨)

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டேசுபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே - யாணிப்பொன் ()
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு - நானோக் (க௩௮)
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
யுண்ணிணைவுதோன்றா துறுபோதி - வெண்ணவொணு ()
மெய்யொலாநிற்ப வினையேனைத்தானோக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுத - றய்ய (க௩௯)
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிககொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றுதுவிட வுன்போ - னிவந்த (க௪௦)
கடல்குழலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தாநாநீ யின்றுத் - திடமாசச் (க௪௧)
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே - புல்லறிவா (க௪௨)
னாயென்பிறந்திந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா - னீயேயென் (க௪௩)
முதையந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சுகையேசெய்வார் துணைவரோ - நீதயவா (க௪௪)
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
ஜன்போலுமென்போலு மொப்பாரா - ருன்பெருமை ()
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மீயோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண் - மோகக் (க௪௫)
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி - விரித்து (க௪௬)
புகழ்ந்தநலவே புகலரியநெஞ்சே
மிசுந்தபிறப்புலீ டென்னுந் - தருந்தொகைக்குக் (க௪௭)

- காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்கு ()
நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாகு
நீசற்றுநடேரான் றூது நின்றக்கான் - மாசற்ற (கருக)
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண் - மெச்ச (கருஉ)
முறவாலுயாவா லுனைப்போலெனககுப்
பிறிதாருளரதனாற் பேணி - யறவாழி (கருங)
யான்துமாநேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதியுனபா னவிற்றினே - னியான்புகலு (கருச)
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லககேண்
மௌவன்மணசுரு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு (கருரு)
முத்தநாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
விததாரபாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - கத்துஞ் (கருசு)
சமயொனும்பொய்வேடா தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல் - கமைவி (கருஎ)
லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் காணின் - மருவு (கருஅ)
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல - செறிவுற்ற (கருகூ)
காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தூமவழன்மிதிதூதுத் துள்ளியிடே - னாமவுரு (கரு௦)
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னினோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு - மின்பமய (கருக)
யாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந் துணியை யெய்தினரு - மோகமறு (கருஉ)

- வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு (ககக)
- நாற்றிசையஞ்சுழுவவர் நாப்பணுஞ்சுழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற் - போற்றுங் (ககச)
- குமாரநேவேன்னுங் கோமானிருப்ப
ஶனமாவென்றவன்சபையை நாடி - யெமாலன்பு (ககரு)
- தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தகுகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு (ககசு)
- பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
நிவளருவிதூங்குந் திறம்போ - னவமார (ககஎ)
- கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீர்தபாமாலை மன்னைத் - தொழுவார்க்கு (ககஅ)
- வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை - மாண்டறியா (ககஈ)
- வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை - தீனனே (ககஐ)
- னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்றாத தெய்வத்தை - யோதும் (ககஓ)
- பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை - வழுவாது (ககஊ)
- தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங்குமர தேசிகனைத் - சிந்தைநீ, (கக஋)
- பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே - மன்னையென் (ககஸ)
- நேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்னைககட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனே (ககரு)

- யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா - னின்பம (கஎசு)
- பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவளோயாவு முதிக்கச் - செறியும் (கஎஎ)
- பகுதியெனும்பெளவத்துப் பாடொலியினாலே
மிசுதிவருந்துவளோ மேனி - யகமென்று (கஎஅ)
- மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளிநாற்
சாலமயங்கத தருவளோ - கோலியே (கஎக)
- சுத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானைந்த
நி, திரைபண்ணாது நிகழ்வளோ - சுத்தமுறுஞ் (கஅ(1))
- சாத்தீகமாயெனுஞ் சந்திரனாவெம்புவளோ
காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் (கஅக)
- நிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமில்வுலக மெல்லா - மொருமைபெறு (கஅஉ)
- பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிந்தச்
சீரிப்பநாயேன் செறிந்தோககந் - தாரன்பா (கஅங)
- யின்றிவருக்கீத வெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிபப நன்குரைத்து - மன்றலுறு ()
- சந்திரமாதேவன் நருங்குவளைமாலெஞ்சே
யின்பெறவேவாங்குவா வின்று. (கஅரு)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடு தூது முற்றிற்று.

து தீ.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விறு சந்திரமாதேவன்பா - லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநமஃ

உ
சிவமயம்.
தீருச்சிற்றம்பலம்.
பிழை திருத்தம்.

1க்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உந	கான்மியம்	காமியம்
ந	கௌ	விழிக்கழை	விழிகழை
,,	உசு	* இலஞ்சி=குளம்	* இலஞ்சி=ஏரி
௭	கசு	புரிந் துவேந்தன	புரிந் தும்வேந்தன
க௦	ந	பௌவமார்புவி)	பௌவமார்புவி
கக	உசு	* சார்வு = புறப்பற்று ; அதுபுவனமும்போக முமென இருவகைப் படும். இதை உகூ-வ து பாட்டிற் காண்க.	* இருவகைச் சார்வு= உயிர்ச்சாவு, பொ ருட்சார்வு.(வைராக் கியதீபம்) நகூ-வது பாட்டில் காண்க.
உக	௭	எங்கனம்	எங்ஙனம்
உஉ	ந	தந்தமனத்தில்	தந்தமனத்தில்
,,	ச	உந்தன்மனத்தில்	உந்தன்மனத்தில்
,,	கசு	எங்கன்கூடும்	எங்ஙனகூடும்
உந	கசு	விடைய	விடய
உ௭	கஉ	வெறி	வெரி
உஅ	அ	தாழ்வோ	தாழ்வால்
நந	சு	ஆன்மாச்சிவத்தினுக்கு	ஆன்மாசிவத்தினுக்கு
ந௭	சு	கிடையார்	கிடையா
நகூ	க௭	ஞானமும்மிச்சை	ஞானமுமிச்சை
சஉ	உசு	செவிதனில்	செவிதினில்
சசு	உஉ	மகத்ததுபோலக்	மற்றதுபோலக்

உ

* கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மஹாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்களபரவுநகிருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளையைச
சிகரிக, மூரசுற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம்பெரியராயகி
யை, * முமலமுமொருங்கேயகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச சா
நதநாயகனை, நமதெணபபடியே முடி - திடதசுணமு காடினை
நிறைஞ்சிவாழ்த்திடுவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போ
லவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்
றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த
நாயகன்றன்னைமற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமா
முனியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (உ)

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆக - ௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார்துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோடி ரணடுகவான் றுதிக்கைகழுன்று
வீழிதூரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண
பீடியுலகம, உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத
தில், வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரணை மனநீனவாம. ()

[விருத்தாம்பிகைதுதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநனனெறிக ளிறந்துயிரகொடு
நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தன
காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாயநின்று தெ
ளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய நாயகியுல
குக் கணைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். ()

[சபாநாயகாதுதி.]

திங்களாசடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருத்திழைய
மையுளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவாகண் மா
ல்போதயனமரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைகடுதித்திட
வைந்து தொழில்விரிந்திடப்பொ துவதனிற், செங்கழலதிர
நடஞ்செயும்பொருளைத்தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். ()

[சிவகாமியம்மைதுதி.]

(வேறு.)

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னை யாகி யஞ்ஞானந்தனை யக
ற்றியமலமாகி, மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்திவாய்த்திட
வேகாத்தருளிவானேரேத்த, இருள்கெடவேமிளிர்மிருங்கழல்
களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண்
மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்
தைசெய்வாம். ()

[விநாயகாதுதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்முள்ளிமுக்கட்சிலமடீனை
மீக்கபேரருளவேலையேயோகொம்பால
தககவன்பாக்குதவுந்தருவினை
ஆககதைநிறைவேறயிறைநஞ்சுவாம.

(௭)

[சுபபிரமணியாதுதி.]

(வேறு.)

ரமகமழ்சாரியகூந்தறகனிமொழிசதுவார்வாய்ததெய்வப்
பிடிதனககோட்டாலவளளிப்பெண்கொடிபடராஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குனநிறபாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுநதாச்செவவேணமலரடிவண்ககஞ்செய்யம

[அடியாராதுதி.]

(வேறு.)

வணடுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முடின
மறையறியாத, தொண்டைவாயககெண்டை விழிக்கழைமொ
ழியொண டெயிடையுமையேயாரிடத்திற், கொண்டகோ
னருளைப் பொருளெனககருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண
டியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண மனத்தினுஞ்சிரத்தினும வை
ப்பாம.

(௯)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக*ழிலஞ்சிதான்

* இலஞ்சி - குளம்.

சு

மஹாராஜா துறவு.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால். (க0)

[சூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும் |
(வேறு.)

சிங்களொண்கவிக்கைத் திகிரியநதிண்தோட்டிகழ்கடர்
சூனைமாராஜன, அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்துவீடடைநதவரிய
யிககாத்தையததமிழால், இங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றிசை
ப்பவிசைத்தனன்வீடுறக்கேட்டோரா, கொங்கவிழ்பொழில்சூழ்
பழமலைபுறையங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (க1)

வாழ்ச்சுது.)

(வேறு.)

சிவன்றிருவருவாமைந் துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவநதருந் தும்வாழி உயனநன்மணியும்வாழி
கவின் தருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டுமவாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (க2)

பாயிரம்-முற்றிறறு.



நூல்.

[கைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹாராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படிவேண்டி சூதமஹா முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

சருககிளாநைமிசாரணியத்திற்றங்கியமுனிவர்கள் சூதம், வரப்பணிந தேத்திக கதைகள் பற்பலவா வகுத்துரைத்தனை மஹாராஜன், திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுந் செபபென சருநியிற் சொல்லுஞ், சருககமில் கதை யிதுவெனத் தொகுத்துக் தோமறககேணமினென்றுரைக்கும். (ச)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததன் சினைத்தேமாவின்னெண் கனித்தேன குலவிய பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திகதலிப் பழமுகுத்திடுதேன முன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற பாயதரவிளையுமிகுருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலயிரொலம்புரந்தவகிருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (உ)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிகுழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறவர்தாடொழ்த்
தஞ்சமென்றடைந்தவாதம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ரு)

(வேறு.)

கருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்

செருவீனிலரியேறன் னுன்றேறெனெடுஞ்மிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான் முவுலகளிக்கும்வேலான். (ச)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதி றையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடல்தானையான்
அருவமாமாரபினையாளிமொய்ப்பினான். (ரு)

அரசர்தம்முடியுமுதவிருந்தாளினான்
எரிதவழ்திகிரியையேத்துந்தோளினான்
மருவலர்வலியினேமாற்றும்வாளினான்
தருந்திக்கொடையினான் றருக்குநாளினான். (சு)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள் வீசப
பவளவாயரம்பையன்றார்பாகடையுதவமுத்தத
தவளவாணகையார்தீதந்தனிநடஞ்செய்யலின்று
சுவலயமன்னர்போற்றக்குகாகடற்றூணைசூழ. (எ)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதனைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்தாய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (அ)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிறுத்துத்தியீராயிரந்தோட
பாமபினாற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிககப்பின்னா

மேம்படுபுதல்வார்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்வென்று
தேமபடுதெரியன்மார்பன்சிறைதயாகுலங்களுற்றான். (கூ)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

சங்கையேமுதலாமிகககடவுண்மாநதியிற்றேயுய்தும்
பங்கயாசன்னமாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்புசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (கூ)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேலுமாசானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றூனமீந்துந்தருமமெண்ணைக்குசெய்தும். (கூ)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் புத்திரேராற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
கவநதரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (கூ)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்சூறிவியன்றர
ஒதவெண்ணெண் கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (கூ)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத் துகருப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தோபரி
கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (க௬)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னா
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனா. (க௭)

[இதுமுதல்-2-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல் கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைகீற்றி வானுறமண்கொடிந்நாத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்னாற் கமழ்சுரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிறுரத்தாற் கோலமே புனைந்து பூமலர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்முதெயினமேன்மாடமொண்சிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (க௮)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுருநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (க௯)

[இதுமுதல்-ந-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா
முல்லைமலைமுருகுவிரியவே.

(௧௮)

(வேறு.)

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையொழிலிற்போதன்பகுத்தெடுததுயிரோடேய
ஒவியத்தீட்டினென்றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே.

(௧௯)

(வேறு.)

இலங்கியவாலொண்டளிர்குழைத்தினியவிருதனக்கேகா
ங்கிணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் | குமி † குருகுவளை நண்ணு
‡ செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய X புயலைச்சுமந்திருதாளா
ற் றேமிலாமின்னெனநுடங்கிப், பலந்தரப்படருங்கொடியி
னேவேதப் பண்பினின்மன்றல்செய்வித்தே.

(20)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபீஷைகஞ் செய்தல்]

அருந்ததிகணவன்முதன்முனிவரர்க ளருமறைககிழ்வாக
டம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம்புனலாட்டிப பொன்னவம

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், | குமிழ் - நாசிக்கும், † கு
வளை-கண்ணுக்கும், X சரோருகம் - முகத்துக்கும், ‡ புயல்-
கூந்தலுக்கும் உவமை.

ணிகளாற்குயின்ற, விரிந்திடுமடங்கன் மென்றவிசேற்றிமிளிர்
நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவி)
யைப் பரியெனத்தோனறல்பாலளித்தான். (2க)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச்
சூதமஹாமுனிவா சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள்
பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனிவா சொல்லத்
தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனனவேந்தன் ஶ்ரேன்றலும்பா
பொதுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ வெங்கணுஞ்செல்ல வெண
டிசைவிசயமுஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப்போகமே துயத்து
மடந்தையோடிருந்தனென ஶ்ரன், வாகைவேலவன்பினென்
செய்தானென்ன மறையவர்குயர்முனிவருக்கும். (2உ)

[இதுமுதல்-2-பாட்டானும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமென நுணாதல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்நீனைவாகி மாறுபாடின்றியோர்கா
லுந், தனையுணாயோசிதந்தைதாய்கடவு டங்களையனுதினமி
றைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிதனிநடந்து மருத்தங்கண்ம
னதினிற்றரித்தும, வினையமதுடனே ஞானமுறையவரைவின
வியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (2ங)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்றமுணர்ந்
துசாவித, துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதைய
டைந்தலுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலாஞானத் தென்
றெணி ஞானிகட்சாரந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நா
டொறும்வினவினர்நன்றாய். (2ச)

[ஆதிமுதல்-ந-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குரு
சேவையின்றி விளங்காதெனத்தணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன்றனக்கறிவோங்க*விருவகைச்சாராவையும
கற்றிக, கருவுடற்காவறணையுங்கவிடுத்துக் கருத்தசையாசூ
மெய்யுணாவை, மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல் வீடுவாய்த்திடுமச
றகுமெய்ஞ்ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொ
ண்டனனமனத்தினிற்றுணியே. (2௫)

மனைசனிலாசைபொருந்தியேநன்று † மகிசனின்ஞானி
யாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன்றன்னைவந்தொருவனற்
திடுஞானமென்றிரந்து, வினவனமட்டையினைப்பருகுவோன
றனை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரி
வோன புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர் முற்றுணர் பெரி
யோ. (2௬)

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந
தவறறற்று, சீதறவெவர்க்குந்தெளிவுறவோதிச செப்பய வந
நெறியதனிற், சாதகமிலாசகுருவினையொருவன் ஞானடைந
தானந்தம்வினவல், ஏசமாங்கமுதை தன்னைக்குங்குமத்தினிய
ல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே. (2௭)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி கிருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞா
னம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்தி
லடைந்தே, தேவர்கடேவேதுன்பமோகாலுஞ் சென்றிடாமு
த்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர் நெறியைச்சாற்
றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன். (2௮)

* சார்வு=புறப்பற்று; அதுபுவனமும் போகமுமென இரு
வகைப்படும். இதை-2௯-வது பாட்டிற்காண்க. † மகி-பூமி.

[சங்குரு மாணுக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றை நீக்கி யிச்சையின் மீட்ட
தினினேவு, மொருவியேயுடற்காவலைபுங்கைவிடுத்தே யுட்கர
ணங்கள்வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடிவீடுக
கூடுதானாகவேபவத்தின், கருவழிநதிடுமிந் நெறியைநீ விரை
விற்கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (உக)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத்துணிவதாக
கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன்
சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும்
பெயாந்திடவிடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கேகால மகன்ற
ந்தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (உ௦)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தன்னைவந்து கண்ட அரசா
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது
துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்கள்மைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவவிட
த்தேகி, அரசனைநொக்கிநிததியகரும மகன்றுவாளாவிருந்திடு
தல், அரசிலக்கணமன் நெனவவாவேண்ட வவர்களைநொக்கி
யேவேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலெனனை யறிய
வேவேண்டினனன்றே. (உ௧)

ஆண்டதோரசுதனிலும்போகத்து மாயையற்றேனினி
வேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்தே
மனத்தசைவறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித்

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

திருமபாது போகத்தைப்பொருளென வெண்ணி, வேண்டலனி
ங்க ளரசனாவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான்.

[இதுமுதல்-௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினை துதாதையுநீனையே யரசினினைமையற்குட்
டசு, தீதின்றியுன துபயவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினே
யினிமேல், நீதியினுணியமதியினுதரவினின்னைப்போ லொரு
வா மற்றுளரோ, ரதியற்கையதன நிவ்வுடலுடனே யிச்செல்
லமன்றிவே றுளதோ. (௩௩)

அலதுநீயேகினவனியுங்காபயற றவத்திலே யலைத்திடும்
யாமும், சலனமதுறுவேமித்தகையெமைநீ தவிககவிட்டேரு
சல்கடனன், நிலகிடவெமககீசருளெனவமைசச ரியமபிடவா
சனுமபாரத்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோ
க்குரைப்பினுமுணாவுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனா வெய்திடுந் துன்பினுக்க
ளவின, றவ்வகையதனோ யுகமின்மையினா லறிகிவிர்நீங்களின்
பென்றே, எவ்வகைநினைந்தீரினியெக்காலுங்கட் தீதன்பம
லதெனத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனாக கூகமேதோன்றுதுங்
களுக்குலகயுகுதிக்கும. (௩௫)

[மஹாராஜன் துறவறம்புண்டுநகரைவிட்டுப்போம்போது
நகரத்தா போய்ப்புலம்பல்.]

என்றமற்றனைக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்
கியம்பி, நின்றபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதுணும்பொ

ன்மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்ட
னைவர்களும் பின்னொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெ
லித்து வாரியினேசையினமுதார். (௩௬)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவாவினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக
கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையகாசு
வாகள், அவரவாசேசகமுளபொழுதுடனே யாதரவாரொனநாடி,
அவரவரடைத னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. ()

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையுன்றிடிற்பிரி
திடுமால், வினையி னுலவருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்
த்தகையலவே, வினையிலையுங்களிடத்தினுனிருக்க மெய்யுணர்
வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம் புகுசுவேவேணடி விரு
ம்பினேனீர்நிலுமிங்ஙன. (௩௭)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத்
தடுத்தல்.]

என்றுநல் வேந்தனேதிலார்போல வேகின னனைவருங்க
ண்ணீர், நின்றெறிர்சொரிய வாய்விட்டே யலறிநின்றனாதம
ாகளபின்னேகி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவரினியை நீ
யேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியரசனீது
ரைத்தனனன்றே. (௩௮)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]
(வேறு.)

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயிர்
கட்கெல்லா, முறவாகுஞானநனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்து

உநாக்கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கியொருமையாக, உறவாதறனசகுத்தானையென மற்றுறவுவிடுத்து னுறபுமென்றான. (சு0)

[சாய்தந்தையர் ஆரசனைத் தடுத்தல்.]

சுநரைதாயிருவருத்தம்புகல்வனெனும் வாஞ்சையினற்றும்பின்போகி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பதற்கு வைத்தாயநீதான, சிதைதானுணக்கெங்கே மகனையுன்றிருமுகத்தைத் திருப்பிக்காட்டாய், உறந்துதான்பெற்றவயிறெரிகின்றதெனயுரைக்க உறாககிமன்னன (சுக)

[ஆரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநொநிடிவசற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுடலதனைநொக்கி, விறையுருபாதானகாரணமன் * நிருமாயையினிவண்டாகுங், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெனைப்பெரு தவநிலையக்கொள்ளைசீரு, நிறையுமசியிலரோநீர் நில்லுமெனவீருவரையநீத்துப்போனான. (சு2)

[மனைவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அறிவையர்கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனையெல்லா, முரிமையதாவுடையவளாமினிய மனைதொடர்ந்தேகியருகின்று, பரிவினுடனடிசுள்பணிந்தரற்றியே பதைபதைத்துப்பணிகண்பாயத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ்சாவேனென்றான். (சு3)

[ஆசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனைநினதுள்ளேயுறநொக்கி நிற்கமாட்டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றையே கருதிநீயுழல்வ

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

தென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனை வருக்கு நாயகனே, மீலாமீசன், அன்னவனையே தேடிப்போகின்றெனவரசற்கரிவைசாற்றும். (சச)

[மனைவி பெண்களுக்காக கணவனையின்றிக
கதியிலையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவே நூலதனிற்றறவதற்கு நவில்வ
கில்லா, ளானமாதினையலவோவிடுகவெனவறையும்பதியானவு
ன்னை, ளானமாவிகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக
சென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையென
வெணியானடுத்தேனென்றான். (சடு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாததை நவிலேகியேயாவா
யானுந், தேகமுதற்பிரபஞ்சமதனினைசவிடுத்துவனஞ செல
லானின்றேன், நாகமுலையாயெனுரைத்தெதலுன்றன் விரதமல
நாடுதன்னிற், போருதியென்றவளை விடுத்தேதிலரைப்போல
கன்றுபோகாவினான். (சசு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாது
லன் வீட்டிற்குப் போய்விடல்கூறப்பட்டது.]

விரிவாய்ஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநி
ற்றல், அரிதாயதகமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்க
வனைநோக்கித், தரியா துகதறியேவினைதனையே நொந்துதான்
றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகி
யேதேம்பிவீழ்ந்து. (சஎ)

வேந்தனையுனைவிடுத்து முலகமதிவிருக்கவோ விதித்தா
னீசன், தீர்த்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்

சோகதநீர்க்குடி, போந்தவுமையெக்காலங்காண்பேனா னீன
யெனவேபுலம்பிமாதும், சார்ந்தனள்பின றிருமப்யேகரதன்
னமாதுலன்றன்சார்புதன்னில். * (௧௭)

[இதமுதல்-கச-பாட்டானும அரசன் வனத்திடு
ஞானியாய்த திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகாவிடுத்துத் தேசநாகுகளுமகன் நடவெ
னறே, இரவுபகலகந்லையே ந்லையாசலிராசவாக ளிடமே
நத, பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள வினவியவாபக
கேட்டுத், திரமனமாயொருவராற் சலங்காதஞானியாய்த் தி
றுகி. (௧௮)

(வேறு.)

நகாதனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ் தங்கையேற்றேறயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேறேயேகருயலாவலுற்றான். (௧௯)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற்பொருந்திடம்பற்றென்றெண்
இருந்திலனோரிடத்துமெங்கெங்குமொருவருகித் [௨௦]
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுனனி
இருந்திருந்திடங்கொங்குமேகமேநாக்கிநின்றான். (௨௧)

தோன்றிடுமூலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநாக்கித்,
தோன்றிடுங்னைவ்வென்றே தோன்றியந்னைவுதானும், தோன்றி
டுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொருபத்தென்றே, தோ
ன்றிடும்பொருள்கொல்லாஞ்சொருபமேயென்றுகண்டான். ()

* இப்பாட்டு-ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமா
கித், தோன்றிடுமதனாலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோ
ன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற் றேன்றுமீதசத்தேயென்று, தோ
ன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிந கர்தோறுஞ்சென்றுங்கான கந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந் தும்பார்வைமாளுட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன் முத்தியேவடிவமானான். (ருச)

முத்தியேவடிவமான முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்வென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (ருரு)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமெதன்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்வெனத்தோந்தான்வேந்தன். ()

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானையாகவுணர்ந்திடினமுத்தியாரும்
இலகிடத்தோன்றவெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (ருஎ)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
யுகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெல்லாமுடித்தான்மன்னன். ()

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருணமேயென்று
சந்தநோககியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (௬௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறியேந்தன்
இறையளவேணுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரினமாராஜன்றானே. (௭௦)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானுனத்தியாகிவேந்தன். (௭௧)

சீவன்முத்தர்கள்பாணிற்செய்யமனத்தருபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினாசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலானானவேந்தன். (௭௨)

[இதுமுதல்-ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் நன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகையானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறனைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனெருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனாமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (௭௩)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிததுசெங்கதிர்வீசங்காற்று

மேயுசு மரமசாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமினபமாகிக்கிளாச்சியாய்நின்முனவேந்தன், (௬௨)

சமுதற்சேனைசூழரத்நசு க சனதநில
பிதவலங்காரததேதாவிவீற்றிருநதமருமவேந்தன்
உதவுகோவணனாய்மனிபுருததெரியாதநீயுய
முதனமுடிவிரிததுநின்முனிவனொருவனாகி. (௬௩)

கிரதமிவாதலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதேசாமனையுணினறியுபொருமுண்பானாகி
அரியராசாங்ககக் காலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியும்வ்வரசேநாக்கிசெய்யனைமைசசனமுனே. (௬௪)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினவுகல கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலாரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெய்குஞ்சரித்திடலெற்றினுககோ
நவமதாயடலிதேதாடேநணணுவதேனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேணடுமனைக்கறிவோங்குமாதே. (௬௫)

பதத்தினைவேண்டின்முனனம்பற்றிநின்றில்லறததைப
பதப்படநிறுத்தியேகலபணபதாமேலாமுத்திய
பதத்தைவேண்டிமேலானபபார்வையிற்கூடுநீயெய
பதத்தினைவேண்டியிந்தபபரதேசியானதெனமுன். (௬௬)

[இதுமுதல்-௪௩-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின் மிககோயடைவுடன்வினவிக் கேட்டா
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது [௬௭]

சுமைவுடன்கேணிச் சொன்ன சங்கைக்குத்தரங்கணன் றூய்
நமைவிடவே றூர்வேந் துநாட்டிலையென்பதொகும். (௬௯)

பதமதைவேணடினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன் ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றே றூன்றுமென் றூய்விருப்பமாய்க்கும்பபாரத
திதமதாயமுத துவோருககெங்கனப பாரவைதோன்றும். (௭௦)

மனமிருபொருளைப்பறறமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதினாற்கூடும்வீடு
கனயுணை னோக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
யுணகவிவ்வுகந் தோன்றவறைருவநாமேகேளாய். (௭௧)

(வேறு)

சென்றிசைநடப்போர்ககைகசென்றுமென் திடுவரேராநான
ஆன்றியுமவனிவாழ்ககைக்கமைச்சர்களுடன்காந்தம்
உறறியேயுகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோகன
சென்றிசைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார. (௭௨)

பாசாதான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசநகரனைவைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசநகரனபகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றே றூர்
பாசநகரனவிடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். (௭௩)

ஆசமாதியுமிலாவீடடைந்தடர்பிறப்பறுக்கச
சுந்தரஞானம்போதுந் துறவறமேதுக்கென்றே
மத்திகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருககத்தகைவிளம்பாத்தென்றும். (௭௪)

(வேறு.)

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந் தோற்றுவிக்கும்பொரு
ளியல்பும், தோன்றவுனக்கியாமுரைககச் சோகமறவேகேட்டி

புவாய், தோன்றுபொருள் களந்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித்
 துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச்
 சத்தநித்தமுமாம். (௭௫)

(வேறு.)

பாலஞ்சனபருவம்போம்பன்னுகுமா ரப்பருவம்போம்
 கோலமான தருணம்போங்கோலையுன்றிககுனிந்தெழுந்து
 காலனமாய்ககவனைவாகனாங்கல்லென்றழுதுபோமாற்றி
 ஏல்ப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிகாட்டிடுதலொருதலையே. ()
 கருவினில் துமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
 பருவந்தனி லுமபோந தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
 உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
 ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின் வாழ்க்கையுமே. (௭௭)
 பஞ்சபூசமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுக்கின்போம்
 வஞ்சவசுராமடிந்திடுவாமாகாபதம்போம்வல்லரக்கா
 துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சம் பிரமன்பதந்தானும
 துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சநதுஞ்சாதொன்றே பரமபதம். ()
 தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமசசையொன்றாய்த்
 தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாயக
 கோவியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூளுநோக்காது
 போலியுணாவோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். ()

அரந்தையதனையொழுங்காக வறையக்கேணி யவனியெ
 ல்லாம், பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகமுஞ்சிருட்
 டிதனில், பொருநதுபெரியதுன்பைநது போய்மாணடுறிலதெ
 ண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூட்
 பென்றும். (௮௦)

* போகி=தேவேந்திரன்.

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்ட
வையின், வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூ
ன்றாகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங்
காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன்ப மடையும்பாலப்
பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்முனித நனககருசிச்
சிந்தைகலங்குங்கவுமா ரஞ்சிறு தகாளைய்பருவத்தின்
முநதுபசிநாய்காமநோய்முடுகித்தணிககபொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையுத்தொழிற்றுன்பம். (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனற்பொருந்துன்பமரசாதின
ஒருதம்மிருந்தவரசராலுதவுநதுன்பமொருகுடைக்கீழ்
நிருபனாகியேமரணநேருமெனனும்பயததானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்பமுமே. ()

மாகர்க்கசுரர்பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலானோயுமுளதனங்கனுளதுநகையுளது
போகத்தமுந்தநமிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தெனைசுகமுளதே. ()

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாளுகியிடில்
ஆவகீழா*மிருகமுதலசரமீளுமைவகையில்
ஒவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைநோயேபவத்திற்கு கம்வீடே. ()

(வேறு.)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-டு.

சுந்தமன திற்தேர்த்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பா
 உந்தன்மன தினன் ஞாயுகித்தமைச்சபாராய். (௨௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திற்பதுளதோ
 மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
 ஞாயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன் ஞாய்
 உய்யவறிவிலாதோருழல்வாநீக்கமாட்டாரா. (௨௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்ததுபோதமின்மையாலே
 மெய்யைப்பொய்யென்பெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகா
 பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்ததுபோதகுருவினருளின
 மெய்யைமெய்யென்றறிந்ததெமெலிவுதீரவருயர். தோரா. (௨௮)

ஆன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
 ஆன்பந்தேதடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
 ஆன்பதா கநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடும
 ஈன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (௨௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோதகு
 இழிவையுணராருயர்வையெயதநோக்காரென்றம
 இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலமவாய்க்கும
 இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையுகித்துணராய். (௩௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
 ராதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
 போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
 சந்தமதிபோற்குளிர்ந்துசென்னவெப்பநதீரும். (௩௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
 ிருந்ததுநிமலமனத்தோர்தீரெனினுமொழிந்தே

பொருதியேகாந்தத்திற் போதமடக்கவேண்டும்
 வருந்தாமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சொல்லாய். ()
 முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
 இனமேசென்றுநின்றமேகநீங்காரென்னில்
 தினமேயகமாய்நிற் போர்செகத்தினியலபையணரார்
 சனமாய்ப்பாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (கூ௩)
 ஒருத்தனொருருளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
 இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
 இருகருமனறிமுனகணிருகருமோதான்சொல்லாய
 * திருக்குஞானமுடையோரசெகத்தைமெய்யென்றுபுலார. ()
 (வேறு.)

மனையினின்றும்பொருளுயிாச சார்வின்வருத்தனங்கே
 குசலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம விடையவின்பதனி
 வெட்டுணையாயினுமாயச, பிணையதிற்றமதுபிரவிாதிதானும்
 பேசமிந்நானருமில்லெனினும், சினையுணர்வதந்நீச் சாதகரு
 சேபுகாற்றளளி | யினன்றறலேதகுதி. (கூ௫)

நீதுறமனையினபிணையிகழ்ந்தநதச் செய்பொருளின்பயே
 உவண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயநசுடையதாங்
 சாதிநியமான, போபினிலவையு:தோன்றிடாதந்தப் பொருயி
 லானந்தமேலிடவே, ஆசலிற்றுறவின் ஞானமஞானமாரு
 மென்றறகுஉர்பொரியோர். (கூ௬)

இல்லறமதனிலுறைநதுளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்
 கீழிரும்பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போகியில்லி
 னைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞானந
 றங்கமிசையிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடு
 மாயினில்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே (கூ௭)

* திருக்கு = அறிவு. † இல் = மனை.

முனமனைவர்களுமுறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறி
ஞர்களும், பினமதினின் நபடியினாற்சங்கைபேசுவர் துறவுடை
யோரை, இனமதைவிடுத்து மில்ல நமதுவே தலையெனவியம்பு
வதுண்டோ, மனமதினிதனையுகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்ல
ஞானிகட்கே. (கூஅ)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகறறியே யொளிப்படை
கொண்டு, முடியவிருளைமுமுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனை
யேயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற் பால னிசமருளுடை
யன்பேய்விடிததோன், கூடியகுணத்தினூரிற்போய்க்குடியின்
கூலியாளினி னியல்படைவாரா. (கூகூ)

வினைகளோரி ரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேலிகாலையினி
ந்த, மனையின்பங்கான் நசொற்றிற் கண்டுவாத்து மாற்றியேகை
விடவருமேல், தனையுளபடியேயநுபவமதனிற் றுணுணர்ந்தா
னநதமடைந்தோர், பினையுமவ்விடயம்பூண்பாகளெனவே பே
சுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (கூ௦௦)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரி
ன்பசசுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமே
யவற்றினை யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின் ஞானவானந்த
மெய்தினேஞர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்க
ளென்றூற் கண்டனர்நகையரோசொல்லாய். (கூ௦௧)

பற்றிலையாயின வையினிலிருப்பேன் பழையவழிவினையெ
னிலாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோலுட்டுஞ் சகவின்பிலி
றையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ
முடிவிலானந்தமேபருகி, நின்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கான
னீரிற்கண் † டண்முகமடைவார். (கூ௦௨)

* நசை = ஆசை. † உண்முகம் = அந்தர்முகம்.

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன்
றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத்த
ருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தருளிற் பர
வின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெணிவல
வோ பற்றுவர்விடயவின்புரையாய். (க௦௩)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுங் சோதநக்களைந்தி
டிந்களைந்தும, படிமிசைகொடிபுகாய்பழமோங்கல் பகரதிசய
மஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமநதானாகி யகப்பற்றைய
றுத்தவரிடத்தம், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்த
தனமாதலென்றறவார். (க௦௪)

ஆணவமதனைத்தோய்ந் துடலினை நானாமெனத்தினவெந்
வவையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன பெ
ரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின் ஞானம்பொ
ருந்தியசொருபந்தானாகி, ஏணவானந்தத்தமுந்து வோன்வி
டயமெய்திடின ஞானம்மயிலையால். (க௦௫)

(வேறு.)

கனவதனிவூணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக்கருதியே
நின், றுனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்கணசையிலதின
லகுதன்னில, தனதுசயவருவதனை யருபவத்திற்றூணர்நதி
ச்சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகி
ன்பின்மையனீங்கும். (க௦௬)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன் குழி
க்கண்ணோவீழும், அநிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன்
கிருதநறையக்காரம், இசமுளபாயசமுந்ரம் பருந்தினன் கூழ்
தனிற்செய்வ னிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங்
குறையதின் ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (க௦௭)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்
குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாததொ

ழிரொடங்கிநின்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடா
ததின்வினை களடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேதுவாம்விட
யமதில்விருப்பாநிசாராதென்றல். (க0அ)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிழிவுரை
த்ததாகின, இணையிலிருதீயனென்பர் யுகமீலவதனமற்றொ
வைகளசெய்தும, அணைவநிரூழ்வெனுமவனே தீயன்மிகஞா
னமதற்காகுநதாழ்வோ, நணுகினனேரூஞானமொருவனை ஞா
னியெனப்பெயருநணணிநின்றல். (க0ஆ)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவா
கருதிப்பெண்ணின, உருவதனைககுறிப்பதினோக கிடிற்றேரூன
றுமுளபடியேயுலகுதனனில, குருவையடைந்தவனரூளிற்சொ
ருபததையநுபவமாக்குறித்ததுளோரும, இருவையததுடமபமா
யத்தமையஞானியெனப்பொருமேநிறேரூன்றும். (க0ப)

அருச்சுனற்குமிராமருக்குமதிகாரமவை பார்த்தேதயறந
த | நூலின், கருத்தரியாயஞானமொனறே பிரமாணஞ்சரிசை
யதுகணக்கனரூகும், விருத்தமறிவாசாரமுடையோனே ஞா
னியில்லோன்விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணி
வென்றேயுட்கொள்வாயதீரனாகி. (க0க)

[பின்னா அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டநிசயித்தல்.]
(வேறு.)

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றவாக்குத்தனையடக்கிநிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும் [க
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொனரூஞ்சமாதித்தனையடைந்தா
ந்நறங்கமைச்சனிதுகண்டநேர்மைபுதிதென்றநிசயித்தான்.

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன் நன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கி ன்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பெமென்னவமைச்சன்யுகித்து

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி. | நூல்-அருச்சு
னற்கு-பகவர்க்குதை, இராமருக்கு-ஞானவாசிட்டம்.

புத்தவாழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே [ம.
புத்தமுடையோருடனிருந்துபகாநதானரசனியற்கையேவலா
(இதுமுதல்-2-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவாசள
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசனை
விடீதகமுத்தியடைசல் கூறப்பட்டது.)]

கிட்டபேர்சண்மிகவியந்துகிட்டாசென்றுமீமுனிபோல
கேட்டமுடனையவரவாகடேடிவந்தபுணர் திடவும
வாட்டமுடனேதாய்தநதைமனையாளபத்ததிலவீழ்ந்திடவுப
பாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானறறவனே (ககச)
வந்தபோகருடன்வார்த்தைமலராதிருப்பசவரற்றது [புத்த
புத்தமுடையோருடனிருந்துபகாநதானரசனியற்கையேவலா
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசனை
விடீதகமுத்தியடைசல் கூறப்பட்டது.)]

(வேறு.)

[நூற்பயன்.]

புத்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பாரப்போ
சிந்தனையொன்றுமின்றிததீரவேதுறவராதி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவா
எந்தமையருளிணைடவெழிற்குருபரையேவாழி. (ககச)

(வேறு.)

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப்பிண்டிக்கீதலே. (கக௭)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-க2கூ.

மஹாராஜா துறவு- முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பிண்டி = பிண்ணுக்கு.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி]

சூதானமாயையோரைத்துதிக்கையாவெடுத்தமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந் துபோற்றிடுதல்செய்வாம்.()

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

அருமறையுச்சிதனில்விளங்குவதாயனாதியாயமலன்மற்ற
மலை, இருவாகருநிகழ்ச்சியாயந்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூப
மதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெ
ங்குநிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தே
வைநாடொறுமிறைஞ்சிடுவாம். (2)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குழலங்குறுநகையும்,
கரகமலமுங்கூர்விழியஞ்செவ்வாயுங் கச்சணிதனமுநூலிடை
யும், அரகரவென்போர்க்களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சவென்றெ

ன்னெதிர்தோன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்தினி
லிருத்திவாழ்த்திடுவாம். (௩)

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாய
கியே, சங்கைகளிலதாய்த்தடைகண்மற்றிலதாய்த்தத்துவமசிக்
கருத்தமதை, அங்கையினெல்லியெனவிளக்குவதா யயலையே
யுனக்கிதயமதாம், துங்கநன்னெறியொன்றுளத்தினுயவிளக்கித்
தொண்டனென் வாக்கினுமுரைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களுமுரைத்திடுதற்கொருவினோராதங்களு
ரின்றி, இலகும்ச்சமயங்களுக்குமேலாகியிலங்கிடு முபந்டநெறி
யை, அலகிலெம்மண்ணலருளியவகையுன்னகத்திலுட்வளக்கி
வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பேமென்றனள்வீருத்தக்குன்றில்
வாழ்பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலங்குப் பிராரத்தமும்மொழி
நீரார்க்குத், திரிவதாமாயாவடிவதுகரைந்து திருவருளேவடி
வார, பெரியவாஞ்சாமத்தசியுரைப்படியெயமைத்திந்தசச்சுத்தசா
தகசுத்தத், தெரிவிலாவெளியேன்வாக்கினினின்று திருவுளம்
பற்றியதிதுவே. (௬)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

சனதுவாயுங்கிரியையதென் றுமியர்நிடுமுபாசனை யென் றுந், பாசமதநன் றசுத்தமதெனறுபகாந்திடுமுனறு காண்டம சாந், தேசநற்கிரியைசைவ ிவைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுசாந், ஆசிலசிவாத்துவிதமிவைமுன்றுமடங்கிடுந் தத்துவமசியே (1)

கிரியையினெறியையிலங்கிட வியபுங்கிளர்தநதிரமமெ முநானகும், அரியநல்லுபாசனாநெறியதனையறைந்திடு மனா யொருநான்கும், உரியவச்சுதநெறிசனையுரைகரு முபந் டசுருதியெண்ணுஞ், கிரியைதொம்பதந் தற்பதமுபாசனை யுக் கிடிச்சுத்த மசிபதமே. (2)

இருக்குமுன்னுன்கின் முடிவிலெண்ணுன்காயிலகிடு முபந் டமவையே, வருககமுமிரண்டாம்பூருவமென்றுபவாயநகிடுமுச தரமென்றும், சுருககமதின்றியத்தியான்மீகஞ் சொற்றிடுபு, ருவபாகந், திருக்குசளிநறியங்கலிங்கயிக்கஞ்செப்ட்டிமுத்தர பாகம். (3)

முத்தியாமிடத்துமுட்டமுதலென்றே மொழியுமாகமமுமந கொன்றும், அத்தியான்மீகமறையுபநிட்டமுமவனியில்வழக்கமே யன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம் பகர்ந்திடுமுபந் ட மொன்றும், அத்தினுலிவையிலடக்கமதெனபாதவிளக்கிடுந தொந்தத்தசியே. (4)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினி ன்றுதிக்கும், துய்யவைதீகமுட்மறையவையுஞ் சுவாசமற்றத னினின்றிக்கும், உய்யுமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபந் ட மும்முளத்துதிக்கும், ஐயமுந் திரிவுமறவிலைக்கருத்தமறைந் திடுந் தத்துவமசியே. (5)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவா மாநமமவாதளமதனி
ல், ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தே யியம்பிடுநான்மறைய
வையில், பாகமதுறுஞ்சாமததினமுன்னெறியும் பகாசிவாத்தா
விதவநெறியும், யுகமதிலங்கவியம்பிடுமதனாலுண்மைசாமததி
னின்முடிவே. (௬)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருத்தல் பரமமாமுததியதென்று
ம, அந்தநல்லதிட்டானமமதுதான யாகுதனமுததியதென்
றும், நந்தலில்சிவத்துககங்கமாயிருத்த நன்குறமுததியதென்
றும், தந்திரமறையுபநிடதமீம்முன்றுஞ் சாற்றநதாற்பாரிபு
கேட்பாய். (௭)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப் பந்தந்ங்குதன்முத்
தியென்றும், அந்தநற்சுத்தானமாவையேநோக்கி யவ்வதிட்
டானநீயென்றும், நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கி நற்சிவத்
தங்கநீயென்றும், தந்திரமாதிமுன்றுகாண்டமதுஞ் சாற்றிடு
மிவைதொந்தத்தசியே. (௮)

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாச மூன்றையுமனாதியாய்நிறு
வும், பின்பதசிருட்டிச்சகரித்தையந்தப் பிரமமேயுளதெனந
றுவும், சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச் சிவசத்திலீயைய்நிறு
வும், மன்பதமூன்றும்பின்னையபினையு மாசறுசிவமுமென்று
ணாவாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவே மூடிருணீங்கிச்சுத்தம
தாய்ப், பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியம
டைந்தே, சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சோந்ததற்கங்கமாய்
நின்ரூல், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவைதனிநிற்கிற்
குறையே. (௧௦)

கங்கையுமிடைச்சேரியமொன்றுக் கொன்று கைவிட்டத
 தவிட்டசொகும், இங்ஙனங்குந்தமுமொருவனுமற் றிடை
 விட்டததுவிடாசொகும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற்றுடைவிட்
 டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வுசிக்குப்போர் திமரு
 தகர் சோனறிடாமறைநெறியோர்க்க. (க௪)

செவனபுபாதிபீசனகூபாதி தீரந்தசித்திரண்டதமொன்
 றே, ஆவியிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறையதிடிலுபு
 போரிரண்டும், மேவலைநகலவிட்டலக்கணையாம விளங்கு
 றிற்றிரண்டமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்
 குமலிலக்கணையினும். (க௫)

விட்டலக்கணையும்விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக
 ளையும், திட்டமதுறவேசேர்திடிந்பந்தந் தீர்திடலவிட்ட
 லக்கணையாம், தூட்டநல்லதிட்டானமமதுதான யிருத்தலே
 விடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல வி
 ட்டிவிடாதலக்கணையே. (க௬)

சுத்துவமசியென்றுரைக்குமுப்பதத்திற் றருவன்னநான்
 ளசாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவை தன்னி லொன்றொ
 ன்முமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்றுசுத்தமாயிருத்த
 றெல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றொ
 றையசியிலொரி ரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (க௭)

சுத்தமாய்ந் ன்முலிச்சை சுத்தியதாந்தொல்லதிட்டான
 மாய்ந் ன்முல், சித்தமாஞானஞ்சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்க
 மாய்ந் ன்முல், மத்தமாங்கிரியைசுத்தியதாகும் வருத்தவிடமுன்
 டமற்றொமுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின்மீட்டுந் தேக
 மொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (க௮)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல்வினைமறைத்த தொல்லருள
கன்றுபோயொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதமவிளங்கிற்* சஞ்சித
மாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும்
பிராரத்தமபோயொளிக்கும், தொம்பரவருளேவடிவதாயான
மாச் சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டுசனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடு
தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருந றசனனத்தில்வீட்டை
யடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந தனிலடை
ந்திடும்வீ டசிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலே
டடைந்திடாவிடினமே லாக்கையொன்றெடுககுமென்றுணர்
வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னெடுங்கிடுமென்று
ரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலரு ி சத்தியவாதிக கொடுங்குமில்
வுடறன்மாத்திராயின், ஒடுங்கிடுங்கால மசத்தியவாதிக் கொடு
ங்குமில்வுட லசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கேவீழ்ந்
தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவையெடுத்ததேயாகின் மேவுமில்வுடலிங்
கேவீழும், மேலொருவடிவையெடுத்ததின்ருகின் மேவுமில்வு
டலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையு மே
வுமில்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளா
ய் வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனினின்றுமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதா
கும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்த
டையும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதே
யென்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெ
டுத்ததென்றுணர்வாய். (௨௦)

* சஞ்சி=பை. ி சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

தூலவீவ்வுடலைவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்வங்
த்துத், தூலநில்லாதீதிரண்டையும்துத்துத் தொல்லுயிராநிலா
வுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும்
முடிவடைந்தால, தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிசுத்த தொல்
லுலகினில்விழுந்திடமோ. (௨௧)

வினையினிலெடுத்தவீவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனி
லிங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடளுனே வினையறு
மோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றேற்றன்மாத்திரமாய் வ
ளங்கியேவெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில்வ
ளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (௨௨)

சீவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்
வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந தககசீவன்முத்தவறிவு
ம், மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவ்வடி
வும், ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்
திடுவாய். (௨௩)

பிராரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசிடமிந்நெ
றியதற்குப், பிராரத்தமுடையோரருகோயன்றும் பிராரத்தம்
புசித்திடுவோர்கட், கருதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனிநூற்
சிவத்துவமதனை, உருதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களுண் று
ரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (௨௪)

அன்னை தன்முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பரு
வம்வந்ததற்பின், அன்னை தன்முலைப்பாலருந்தவேண்டிடினு
மம்முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும்
பருவம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போ
கம்புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடமால். (௨௫)

இத்தநல்லொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிப
தத்தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தைவடிவொடுமடையும் பகுத்
தவையொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கியசிபதத்
தருத்தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு
மற்றொருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையார். (௨௬)

முத்தியிற்சிவமுமுயிரிரண்டாகின முத்திசாயுச்சியமின்
ளும், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ
னின்ளும், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்ற
வையுண்டாமதனான், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொ
ழிபுந்தர்தான்மியங்குறையே. (௨௭)

சச்சிதானந்தத்தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க,
அச்சிதானந்தலீலையினாலே யனைகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சி
தானந்தமேயுடல்பொறிக டகுசுரணங்களாய்க்கொண்டே, அச்
சிதானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. ()

ஏகமாபசையாத்தற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனைகமதா
ய், மோகமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிரு
ந்துஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றுவக்குண்டுசிறிதுநா
ண்டித்தும், பாகமாமோவாயதிற்கின்னாண்டித்தும் பண்டு
போனின்றிடுமன்றே. (௨௮)

சலமதுதானேதிரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவந்தச்
சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவரு
டானே, குலவுலீலையினுற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய்
நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்துமுன்போலு மிருந்திடு
ம்பண்டையப்படியே. (௨௯)

சரமந்தவிருளிவிருந்திடுங்காலேத் தனுமுதன்குமவ்விரு
ளாம், சரமந்தமருளிநடித்திடுங்காலேத் தனுமுதன்குமம்ம
ருளாம், சரமந்தவோவிநடித்திடுங்காலேத் தனுமுதன்குமவ்
வோவாம், சரமந்தவருளிநின்றிடுங்காலேத் தனுமுதன்கு
மவ்விருளாம். (௩௧)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி வெய்தியேமறைந்திடு
மிர்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடி
வதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவு
மசசிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற்றிகமுமெ
ன்றசியுரைத்திடுமே. (௩௨)

அருளுவடிவேமுன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறு
மன்றே, இருளுசமுத்திவிழுங்கிடுமதனுக கிந்தமாயையின்
சிருட்டியதாம், மருளுகனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரண
வசிருட்டி, தெருளுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகமுமவ்வ
ருட்சிருட்டியதே. (௩௩)

மருள்வடிவதனிநீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக்
குழந்தை, வெருவருங்குமாரந்தருணமூப்பென்றே விளங்கு
தல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனிநீங்குதலின்றி யாண
வமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலந்தந்தவடிவாய்ப்
பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (௩௪)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமா மிம்மருளுதயமதா
கின், உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமா மோவொளியுதயமதாகின்,
உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அரு
வதாமபஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவென்றுணாவாய்.)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்
நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்
நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்மு
த்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரம
முத்தனுமாம். (௩௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும்,
மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும், தெரு
ளுறுமோவின்முத்தனுங்காலைத் தெருளபிரணவமதாய்நிகழும்,
அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலை யருளதாய்நிகழும்வருளே. ()

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும்,
மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும், தெருள்
பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலைச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும், அரு
ளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩௭)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்
நிகழும், இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சிததா யின்பமாய்நிற்கு
தலியல்பாம், கிரியையுளுனமும்மிச்சையதுவுங் கிளர்திரேரா
தையும்பரையதுவும், உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொ
டுங்கிடிவொன்றதாய்நிற்கும். (௩௮)

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்
நிகழும், திரமுறவவ்வமுவ்வமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்கு
தலியல்பாம், உரமுறுநவ்வமவ்வமசசிய்யு மோங்கியவவ்வம்
யவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிவொ
ன்றதாய்நிற்கும். (௪0)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமைங்குறியு
மாய்நிகழும், உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்

குதலியல்பாம், பிருதிவியஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயு
வும்வானும், வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வந்தொடுங்கிடி
லொன்றாய்நிற்கும். (சுக)

ஐந்தாநற்குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியவ்ருளதேயருவாம்,
ஐந்தாநற்குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம், ஐந்
தாநற்குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம், ஐந்து
நற்குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியவிவையிலு ணுளவாம். (சஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாந்
திரமாம், அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்வி
ளங்கிடுமந்த, உருவமாமுணவேசீவருக்குரித்தா முபயமும்முத்
தருக்குரித்தாம், அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமென
வறைந்திடுமசியே. (சங)

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமேமய
மாம், அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடி
வதுவே, உருவமாமுணவாந்சீவனாமுபய வுணவினாந்சீவன்
முத்தனுமாம், அருவமாமுணவாந்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்
கிசனுயிரதுவே. (சச)

அன்னியதசையயருந் துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதை
யருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகு மற்ற
திற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்
றதையருந்திடுவோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களை நறை
நதிடலாகுமென்றுணர்வாய். (சரு)

அசுத்தவ்வணவேபுசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையது
ந்கி, அசுத்தவத்தையினைவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்த
டைதலேயிலையாம், அசுத்தவ்வணவைச்சுத்தமதாக வகத்

தினிர்ப்பாவனைசெய்தால், அசுத்தவிந்நினைவைநீங்கியந்நினைவை யகத்தினிற்பொருந்தியேநிற்கும். (சுக)

திரிவிதகுணத்திற்றாமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரியசத்துவமேஞானமதாகு முலகிலிம்முக்குணவுணவே,விரியுமற்றவையிலைவைபுசித்ததுவோவிளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்தவத்தையடைவதேயிலை யவ்வவத்தைவந் துறும்வகைகேட்பாய். (சௌ)

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித்தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியுமம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்றருந்தியேயுழலும், உன்னலுமபொறியுமுடலுமிம்மூன்று மொத்திடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையிலுருசிதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடயவிச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவேசுட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியவளர்ந்திடுமதுபோல், குலவிடும்வீட்டிலிச்சையையுடையோனகொண்டதற்கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமன்றே. (சகூ)

தமகுணப்புசிப்பேமயக்கத்தையளிக்குந் தருமிராசதகுணப்புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதையுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனாலவை யிரண்டினுநசையகற்றி, நிமலசத்துவமேவ்ருத்தனையாகநின்றசத்துவப்புசிப்பருந்தும். (ந௦)

அடிசின்முன்னுரைக்குமறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையினோக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசசமவையிற் கழிந்திடுப்புராதனமூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றி மாலைகா

லைப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புசிப்பேகை
க்கொண்டுதினமருந்திடுமால். (௫௧)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகை
யுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமகன்றோர்க்கி
த்தகைவுணவுறுததனால், திடம்பெறவூரினுச்சியிலேகித் திரு
வருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதைய
ருந்தில் விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௫௨)

தந்திரகிரியைநெறிதனிஸீசன் றந்திடப்புசிக்கும்பின்ம
றைசொல், அந்தநல்லுபாசனநெறியதனி லனைத்துநாமெனக்
கண்டுபுசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையு
முடிந்ததேயாகின், தொந்தரில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கி
ருந்தருந்தனமேனினைவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிது
வன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முரைத்திடுங்
ட்டையும்கற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நி
டையெக்காலையுமின்றென், ஒருருவிமற்றவையைச்சகசநிட்
டையரை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமால். (௫௪)

முன்புறுநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்றுநின்றில
கும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமம்ற்றென்றுநின்
றிலகும், வன்புறநிட்டையிருமையுமுறினும் வரவுபோக்கு
டையதாய்நிகழும், இன்புறிநிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்
றிடுநின்றபடியே. (௫௫)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்
ததுவாம், இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினுப்பினும
விழிக்கும், செவிதனிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருட

ன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல் கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்
றிடுநின் றபடியே. (௫௬)

சகசநன்னிடடை யியல்புதம் முயற்சி சற்றொன்றுமின்றி
யேயருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தகுசரணமு
மவையெவையாய், அகமதிலுதித்தததுமறையாம லகன்றதுபி
ன்னுதியாமல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந் துநின்றிடு
நின்றபடியே. (௫௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன்
மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற் பிண்டமுமதுபோ லாகியே
நின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற் பிண்டமுமுயிரா யருளிற்
ரூதான்மியமடையும், அருளந் தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந் து
நின்றிடுநின்றபடியே. (௫௮)

இருளினிலிருந் தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சி
யொன்றின்றி, மருளினிலடைந் துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்
சகசமேபோல, மருளினிலிருந் தும்பருவம்வந்ததற்பின் வருந்
திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந் திங்கருள்வடிவாகி
யமர்ந் துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்குமஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்
குமாதரவாய, மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவேவயங்கிடுமற்ற
தையொருவி, அருளவடிவமுதமுறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனு
ங்கரைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந் து
நின்றிடுநின்றபடியே. (௬௦)

சாக்கிரமதனிளிற் குந் தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தி
னிற்சிழிது, நீக்கிமற்றசுந் குந் தத்துவத்தை நிறுத்துதல்
போலநின்மலமாம், சாக்கிரமதனிளிக்குதலின்றித் தத்துவம

னைத்துஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந்திருவருளதனா வடை
ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௧)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதும
ருளாய், அருளிதின்மறைந் துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்
றமுன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசி
ப்பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந் துநிற்குமென்பதுவு மாற்றி
ன்றிடுநின்றபடியே. (௬௨)

சகசநிட்டையதுலபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்று
யின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றுனின்றிங்கிடைவி
டாதூறும், சகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொல்வடிவது
மெள்ளக்கரைந்து, சகவருள்வடிவாய்ச்சுட்டெலாமருளாய்த்
தொன்றிநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௩)

அருளொளியிச்சையதுதனிவதிக்கி லசைவறநின்றிடுஞ்
சித்தம், அருளொளிஞானமதுதனிவதிக்கி லகிலமவ்வருளதா
ய்த்தோன்றும், அருளொளிகிரீயையதுதனிவதிக்கி லகத்தி
னின்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யம
ர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௪)

இருளுறுமவத்தையடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்வி
ழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந்தெங்குமருளா
யமர்ந்துபின்விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தையசினா
லடைந்தே யிராசத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை
சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசத்திற் பின்விழிக்கும். (௬௫)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின்
படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய்
நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்தபின்மாயை ய

மடவழிசையிலே பிழாமடைந்தால், ஆயவவ்வுருளை படைந்தேக
யினரு மடைந்ததுமாயசதவ வத்தால். (௬௬)

இருளினிலடைந்ததுதானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றத
பிடினும், அருளினிலடைந்ததுதானுமவ்விருளா யமர்ந்தங்கு
நறதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவநில்லாது வடிவதி
கிருத்தலேதென்னில், இருளருளவதைதனிற்ருண்போத மி
லங்கியங்கிருத்தலினனேற. (௬௭)

சத்துவகுணமேவருத்தனை யாகித் தங்கீயேயுளத்தினுண்
ன்றால், ஒத்துறுநிட்டைகூடிமில்லதே லொருவியிச்சகலகேவ
லசதைத், தொத்துறுமன்றிக்குணமுமாயயினிற் றேன்றின
தாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டையுண்மையேயன்ற முபாசகநி
ட்டையென்றுணர்வாய். (௬௮)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்தமடைந்திடலிங்குமாயையதாம்,
வாதனை யொழிந்துங்குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற்பினு
ஞ்சுத்த, சாதமுற்றிடுதலன்றியேவீட்டைத் தானடைந்திடுத
லேயின்றும், ஏதமில்ருளி லுண்மைநிட்டையினை யெய்தினோர்
சீவன்முத்தர்களே. (௬௯)

சீவனிம்மாயைதனின்முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடு
வோவின், மேவலிற்சீவன் நனக்கந்தவருளுமெய்ம் முத்தன்ற
னக்குமாயையுமில், சீவன்முத்தனுக்கேரியின்காமீதிற் நிகழ்
ந்திடுவோனைப்போற்றேன்றும், ஆவதுநாகங்கண்கரிதுதிக
கையறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (௭௦)

அந்தரவடிவசீவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப்புசித்ததேயின்
றும், இந்தவிய்வுலகிலிதுபுசித்திடுகென்றிந்நெறியோர்கணின்
றிறைஞ்சித், தந்திடி லுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ்சமித்ததுமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாகக்கொண்ட மகிமையிலென் றுணர்ந்திடுவாய். (௭௧)

எங்கெங்குநோக்கின்மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமாந் திசையில், தங்குந் தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்ற துகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத் தியாந்திசையில், தங்குந் தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே டற்குச்சுல்தறியே. (௭௨)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றொக்கி லகப்படாதென்று நின்றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றொக்கில் வந்தகப் பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே யகப்ப டும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோவடிவோக்கு வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (௭௩)

பமுதையிற்றிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள ளியுங்களவனும்போல், எழுதருமாறோபிசமதிட்டானமிலங் கிடிலிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந் துதித்தவிச்சவன் முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், † கழுதிரதம்போற்காட்சிமாத்தி ரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றும். (௭௪)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியே விழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்து தவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க் காணு றுமகத்ததுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன்முத்தருக்குக் கா ணன்மாத்திரமதாய்க்கழும். (௭௫)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக் கிரடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரண வவடிவம், சிற்பரசீவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவம

† ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ-ம்)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. ‡ கழுதிரதம் எ-து காணற்சலம்.

சுந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போனிலத்தடியி
ன்றியேங்கமும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்தீத்தும் விளங்கிடுங்கானலிற்
சலமும், இந்நிரதனுவுங்கனலிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்
னிருத்த, முந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து முடிந்தபின்று
கிரியிசுற்றும், கந்துறுநகருப்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமா
த்திரமதாய்நிகமும். (எஎ)

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற்
சுடவளியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணு
கிடாதென்றுநின்றிலகும், புண்ணியசீவன்முத்தர்தம்வடிவம்
பொற்புறவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற்பாத
லத்தினினுள்ளோர வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஆ)

மூன்றுநற்சுடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகாலமு
முணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்று
லகும்மறிந்தவராய், மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய்மூன்
றுசிறபதமுமுற்றவராய், மூன்றுமுன்மலமுமொருங்கறுப்பவ
ராய் மூன்றுதாபமுமகன்றவராய், (எகூ)

அகலிருண்மாயைகருமமும்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமா
க்கித, சுகற்றுத்திடுதலலையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகமு
ம், சுகசிவவுதயமாக்குதறீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்,
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவ
ராய். (எடு)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி,
மரணமதுறுமிமனிதரைப்போல வழுவமாத்திரமதேதோன
றிப், புரணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்கு

நற்குருவைச், சரணெனைவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்
பெற்றங்கத்திலிங்கம். (அக)

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்
மயத்தை, ஏகநினறகற்றித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டா
னமந்திரமே, ஆநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பா
வனைதிடமாய், ஊகமதுடனேமுன்னினை வகற்றி யுளத்தினிற்
சககமேபிறந்து. (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனா
லே, இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதா
கும், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டத
னாலு, இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிட
லாகா. (அங)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி,
அன்னியருபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன்
னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி, அன்
னியருடனையிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. (அ)

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலக
ற்றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையும
கற்றி, அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்
றி, அன்னியபாகம்ருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி.

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினும் தனக்கந்தப்பிர
ணவவமுதம், அமையநின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவா
யிடுமளவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தி
யம்புரியும், அமைதியைவிட்டான்மேற்கொளாதெனப தறிந்
தைநியமமாய்க்கொள்ளும். (அச)

புரிசடையோனுக்கற்பித்துகொளினும் பொருத்தியபெ-
 ளுளதேவேணடும, திரிவினறியொனரூயப்பாவித்துகொளி
 னுளு செல்லல்போலொழுங்கதேவேணடும, அரியநலலறந்
 தைவேணடிழறபொருளு மறமதாயீட்டவேணடிடும்போல,
 உரியசறசமயதொழுங்கினிற்புசித்தா லுளததழுககினறியே
 வதியம். (அ௭)

நானசங்கமத்துககிந்நெறியசனி னவிற்நிடுஞ்சாதியநு
 சமயத், தீனமிலாசாரமுமலிகாரித்த வியற்கையெயன்றவ
 றோணும், ஊனமிலங்கநதனிவிங்மொனறே யுளபிரமாணமாய
 க்கொண்டங்,கானநற *பயிக்கமவாமனைதோறு மங்கையெறற
 ருநதிடலாமால். (அ௮)

சடுசதலமதினுமிலிங்கமேயாகித சானெனல்விடுத்தருந்
 தியபின், கொடுத்தெனரூனுங்ஞ்சாடுத்திடுபொருளுங் கொள்
 ளுவோனரூனுமான்ரூக, அடுத்தவிமமாயாவடிவசைநோககி
 யகற்றியவ்வோமயமாக, விடுததனுதினமும்புசித்திடினைதது
 ம விமல ிவோமயமதாய்விடுமே. (அ௯)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரததம்
 போயொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதுறுந சகச
 தோபிரணவவமுதம், அன்னதையருநதிமுன்வடிவதுவும
 ஙனமோமயமாகி, இந்நிலமதனிற் றேரூறறனமாததிரமாயிடப
 குதல்சீவன்முததியதே. (அ௧௦)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுந்
 மாரங்கானையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந் துதல்கண்டு மதி
 னசைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவததுவப்பருவத்தி னருந

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

ி ஓம்=பிரணவம். † தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்ச
 ங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம்முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால்
 அனுபவிக்கப்படராம்.

திமொயையினுணவை, அறிவிலாச்சீவரருந் தூதல்கண்டு மதின
சைசகசமாயின்றும். (கூக)

அனமதும்பாலஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்
தேனும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநிநி
டைவிடாதூறும், கனபிரணவவமுததலையேபருந்திக் களிப
பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின், பினமுறுவிடயவினபையெண்ணிடு
மோ பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே. (கூஉ)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி,
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை
நோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்ச்சி யுபநிடச்சு
ருதிநின்றறாக்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே ய
னுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். (கூங)

இந்நிலைசின் னுட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரி
ந்தும், தந்நிலையதனிநின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமா
கி, அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போ
லென், நிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்
றுணர்வாய். (கூச)

என்றொனையாண்டவீருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்வின
க்கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினைக்
கும்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரண
முஞ்செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நிந்நனள்கண்
டேனிதற்குக்கைகம்மாறென் னிருமலைவாழிநீழி. (கூரு)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆத பாயிரம் உட்பட - ௧0௧.

உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சுரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார்-துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்து மதற்காசாரமாகினுளை,
விமலருளத்தகலானையெனையொப்பொருளாயாண்ட விஞ்சை
யானை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன
னை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிகதிடுவா
மூன்றுபோதும். (க)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயயிர்க்
குயினோ, தானாய்நிகமுஞ்சயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகை
யே, ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி, ந
னாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய. (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்
று, மருளுமயமுமில்லாத மாலீட்டின்பாசம்விளங்கச், சுருதி
நெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ், வொரு
விஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பொயினருளாலே. (ங)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூ ல்.

முன்னொட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுள்ளனென்றே, அன்னொன்பணியேமுத்திபத மடையககூட்டுமெனவெண்ணிப், பின்னொசான்முன்னுருமுனறும் பேணியொழுந்நிதசாதனங்கள், மன்னொனகினையுமுடையோனெ வகுத்தவிநநூற்சூரியவனும். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன், பிததையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக், கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலெபெற்றிடுதல், அத்யானமீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநானகாம (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும், சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே, ஒத்துவினைகடள்ளுபடி னுண்டாளுசத்திநிபாதமதும், பத்திபுரியின்மூவடிவிற்பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (ங)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவாய், அடையுமெனவேகண்டவுடனடிகளபரவியன்பாகத், தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்நிடுகன்மம், உடையுமலதும்ற்றென்ற லுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (ச)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்கிபோலமூவடிவாய், வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனதுமாயையினை, இந்தவகையையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ஊ)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு, மூன்றுங்கெடுத்தநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்

கி, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே,
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக.()

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்,
அந்தத்தடங்கொளாத்துநிற்கு மந்தத்தராசினாவேபோல், புந்தி
க்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும், சந்தி
ப்பதுவாமபொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (௭)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள், சத்
தியதாகினவ்விடத்திற் றேன்றுநான்குசாதனமும், எத்திற்றூ
னும்வேறெனற லெய்தாதெய்திற்றாயினும்பின், குத்திரமாகி
ப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோர் தன்றி. (௮)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்,
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும்,
அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே, ஒத்தாற்
பிரமந்தானாயே யுணருங்குருவினருளாலே. (௯)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும், அ
ந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிரயனத்தொடுதோன்றிப், பந்தம
றவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும், முந்தநான்
குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (௧௦)

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பி
ணிக்கின், மண்டித்தடையற்றுமும். தின் மயக்கமுடையோர்
ககறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியே
சரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞான
சற்குருவே. (௧௧)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தி
யதேல், தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சீடாசாரமு

றை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும், பி
ன்னேதிரிந் துமவன்கொடுக்கப்பெறவேவேண்டிவிஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகை
யென், ஞானவகையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில், ஞா
னமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம், ஆனவிகங்
கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (க௩)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே,
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமெய்யாய், மாசா
ருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன் றனனுபவத்தில், தேசாய்விளங்
கியக்கணமே சிரத்தைபிறந் துதிடமாக. (க௪)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலவிடயங்கள்,
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம், தோன்
றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்று
ம்புருடன்காலபரந் தோன்றும் *வியோமம்பரந்தோன்றும். ()

உலகமெதினின் றுதித்திடுமென் றுன்னினோக்கினினைவத
னில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின் றுதிக்குமெனநோ
க்கில், திலகவறிவுதணிவென்றே சேரவனைத்துமறிவானால், க
லகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேசராயும். (க௬)

உலகமில்ங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநரமத்,
திலகவிளங்குமிவையைந்தி வியம்புமுன்மூன் றங்கிசமும், குல
வுசொரூபசம்பந்தந் கூறுமபினிரண்டங்கிசமும், கலகமாயா
சம்பந்தந் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (க௭)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமு
ம், ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொரூபங் ிகாரணமாய்த்,

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். ிகாரணம் எ-து முதற்
காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், ஊ
ன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (௧௮)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம்,
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்,
நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனையாம், நாமரூபந்த
னைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனையாம். (௧௯)

ஆடியதனிற்றேன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவி
ல், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி,
நாடிவேறுபோற்பாய்த னாகமதத்தாற்றன்னியூலை, ஒடிப்பாயும
துபோலென்றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (௨௦)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே,
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும், ஒருவினினைவை
முப்பொருளு மொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினை
வதனாக குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (௨௧)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், த
னதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும், தனதுசத்
தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமாணந்தனையன்றி, தனதுசத்திவேறா
கா ததனாற்றானேதானிகமும். (௨௨)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்க
ச், சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில், நி
ன்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு,
மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிற்றந்தசொரூபமேயன்றே.

ஆடியமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே,
கடியநினைவாமாயையினுற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப், படி க

மலையிற்சுணங்களைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான, முடி
விறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பார். (உச)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை,
வந்தவழிக்கு டபோம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப், பந்
சமவையையிதிகொடு பார்த்தேயொன்றொருயகற்றி, எந்த
பபொருணின் றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணாந்திகுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்,
அந்தமாயைதனிச்சனகிலவிடயமாய்நிகழும், இந்தவான்மா
மற்றவையிலேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில்
வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உச)

அந்தப்பிரமந்தனிநின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்
றும், அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்,
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே, தொந்
தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான. ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமுன்றுகுணமாகும், அ
திகசாத்துவிதகுணத்திலாகுமனஞானேந்திரியம், விதியாயிரா
சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம், ஒதியதமசுணைத
தின லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உச)

அவையைப்பஞ்சிகரிக்குமிடத் தாகுமைந்தமாபூதம், இ
வைகளிருபத்தெட்டுமுடனியம்புமாயைபின்னையுமே, கவை
செய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானொழுங்கில, சிவை
யினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (உச)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச், செ
ப்புநனவுகனவினுடன் சீவசமுத்திபரநனவு, வெப்பமகன்றப

ரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு, ஒப்புமிலதுமூன்றும்
பா முண்மையானகுருவொனதே. (௩௦)

(வேறு.)

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைறசதனாகும்
நண்ணரியசுமுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி விரணியகெர்த்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனாம்
வினவரியபின்னையினிற் பொறபுவிசாந்தனுமாய
விளர் பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே (௩௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிரதியங்கன்ம விநதிரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுமுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அன்புருடன்பரகனவிற் காலபரம்வ்யோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற் காணுமந்தவீடே. ()

(வேறு.)

பிண்டர்தானாய்நின்றறிவைப் பறிக்கிலந்தவனுபவததி
ல், அண்டநதானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான் பறிக்கில், க
ண்டலிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை,
உண்டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றும்பொற்சித்தொன்
றேயாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்,
 ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில், போத
 ந்தோன்றும்புருடன்றூண் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போதம்
 போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீங்கியிழல் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தி
 ன், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில், ப
 நதமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணாப்பினைநீங்கில், அந்
 தமுன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடன்னிடத்
 தப், போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டிமெலாமக
 ற்றி, ஈதேயுளமற்றவைபெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவை
 யும், ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்
 பார். (௩௬)

நேரோநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்
 கும், ஊரோதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்
 மதமாம், ஆரோயெனிணுமிவையிலொன்றி லாசாணான்மாண
 ககனொத்தால், சாரோதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவ
 ரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசாணான்மாணக்க
 னெவ்வச,கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழுகொணாதபினை
 யீராய், இறையேயெனிணும்வேறின்றி யெல்லாந்தானையெகண்
 ட, நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றுகூறுநிலைகளாய்.

கானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகே
 ன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்கு

கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்முயின்பமாய்நிகழ்கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்முய்வீளையாடாநிற்கேன்.

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தவென்சத்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்வீளங்கவென்சத்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்மகிழ்கேன். (௪௦)

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும், இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும், இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தவொருநானே, இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன். ()

எனதுசுயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய், எனதுசத்திதன்னாலே யின்னானன்னானிதுவதுமற், நெனதுபிறரதிதுவதுவென் நெண்ணிமானமுடைத்தாகி, எனதுகண்ணையானானே யிருந்துவீளையாடாநிற்கேன். (௪௨)

எங்கும்விடயமாய்நிகழ மீசனானாயங்கங்குத், தங்குமுயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய், அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய், அங்குத்துணியுமதிநானாய் பிமானங்காரமுநானாய். (௪௩)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீராக, ஒத்தவிடயமைந்தினையு முண்ணுனானேந்தியநானாய், சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய, வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவீளையாடாநிற்கேன். (௪௪)

உம்பர்நானாய்நரர்நானாயுர்வநீருறைவநானாய், வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய், அம்புநானாய்ப்பு

விநானா யனலுநானாய்வளிநானாய்த், தம்பவாகாயமுநானாய்த்
தானேவினையாடாநிற்கேன். (௪௩)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தனையர்நானாய்த்தமர்நானா
ய்ச், சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுட
ன், விந்தைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதாபொருணாய், புந்தி
மகிழ்கூர்சலுநானாய்ப் பொருந்திவினையாடாநிற்கேன். (௪௪)

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனாயத்திரோ
பாவம், ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாயிவையைந்துள்,
சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல், தே
ற்றமானசத்தியினுற் றிருந்தவினையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம,
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேளுகத்தோன்றாதின், ப
ங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுமுதும்,
பங்கற்றொளிருமயானென்றே பார்த்துவினையாடாநிற்கேன்.()

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்கு
மோ, சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாயவிளங்கு
மோ, மித்தையானசகமுமுதும் விளங்குமதினிநறதினாலே,
எததைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்
கேன். (௪௬)

நித்தமாகியேநிற்கி னிகமுங்கால *பரிச்சேதம், ஒத்தபரிபூ
ரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமேயாகின்
வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்முன்றுஞ் செல்லாயென்னுள
யான்மகிழ்கேன். (௫)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை,
சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது, மித்

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

தைநீரவயவமாகிள் வேறுவேறுஞ்சுவகசமும், மீசசையான வென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௬௧)

என்னையென துநீனைவினா விதுவாயநானொரபக காண்டேன, என்னையென துநீனைவிலதி னேகமாயதுவாயககாண்டேன, என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால், என்னையிங்குமங்குமா யானேகணடுநான்மகிழ்கேன். (௬௨)

எல்லாநானாயன்று முதலிருந்துவிளையாடாநிற்க, எல்லாமவேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை, எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்குமோகமறவீச, எல்லாநானுபபடணடைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௬௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை இதுவேதுணிவென்றறிகதோர்க ளென்றுநீந்தார்க்கக்கடலை, இதுவேவேசமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரானுபவமும், இதுவேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மமுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளொர்க்கியம்புஞானசரிதைப்படி, அந்நலதயுழைநின்றிடுமந் தவைகளெல்லாமகன்றிடுமால், வநததேவர்மானிடாக்கு மாதர்முதலோர்சங்கமிலலா, அந்நலதயுழைநின்றிடல்போ லாமென்றறையோர்கற்றுணாந்தோர். (௬௪)

குலத்தையுடையோராதங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்குமா, நலதையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்சும், பலத்தையுடையஞானிகட்குப பகரும்படியேதானிற்சும், உலதையுடையவழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே.

விடயமீதி*உபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும், அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றியி

* உபரதி=வெறுப்பு.

வைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம், உடையோ
ரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (௬௭)

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம், தே
சாய்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர், மாசார
பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினிழிவாம், ஏதா
கிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (௬௮)

கான்றசோற்றின்விடயமதைக் கண்டுமுனங்கைவிடுத்
தொழிந்தே, ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று,
தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய
த்தேர், போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருத்திலவர்குளியை
யொக்கும். (௬௯)

இயமந்யமத்துடையரா யெழிலார்ஞானபோகராய், உயா
நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும், சுயசித்
தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர், பயனில்
விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றாயுழலுமற்றையோ. (௭௦)

மன்னசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில், ச
ன்னமரணவித்தான தகுநீடிருளுநிவிர்த்தியுமில், கனநற்பரமா
னந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா, மன்னமதிவேமகிழ்வெய்
தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (௭௧)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்பு
ணரும், அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல,
பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமானாலும், தொந்தம
கன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால். ()

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும், மரு
ளையிலோதுணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே, தெருளையுடை

யஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெருளையுடை
யீயாரோதுணிவாய்த தேருமவாசொன்னடையினுமே. (௬௩)

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயதானிவையின்,
கொத்துகளைப்பார்த்தரவீசிக கூறுமுன்றூப்பாழ்கடந்து, தொ
ததுமற்றென்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவைவையே, அத்து
வீதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டிடுமோ. ()

யோகமதனின்றுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி, எக
மெனுமப்பிரமபத மெய்தியாருடம்பிறந்தோர், தேகவடிவாயே
நின்று சித்தித்தனுசிந்திக்கிலுள, போகமதனைமேவிடுமோ பொ
ருத்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். (௬௪)

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வீன்பம், அ
லைவையுடையவிடத்தென்றெ லறியாமையினுவெவ்வீடத்தம்,
அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா, தலை
வையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரோ. (௬௫)

சுணங்கன்றன துரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும்
பின்கண், இணங்கிமகிழுமதினீன்ப மெய்தும்வழிகாணுதென்
போல், பிணங்கெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனை
விரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமே கொள்ளானின்
புண்டெனப்போகம். (௬௬)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத,
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணிஞ்சுகமேதென்பென்றே, உள்
ளமகிழுமசத்தொலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே, பொள்
ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே. ()

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகெனன்றுபேருடைத்தாம், ஆ
னவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின், ஞானமாகி

நிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆனஞானிசன
ககிந்த வகிலவின்பத்தோன்றாதே. (௬௬)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை, ஏகபோக
ஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொருபஞானிசகும், ஏகதேசவின
பத்தை யெங்குமபூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ்செயக்கூடா
தினமுடையோர்கூடுமெனபார். (௭௦)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவே
கண், டங்கங்கருநதுவோமென்னி லறிஞாகூறுமுரையன்றே,
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோகட்கொருக்காலும், இ
ங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் *புரணமியல்பானால்.

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன், இங்
கேநின்றவாதனை களிஞ்ச்குமெனின் முனசாசகததில், தங்கே
தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிர்கும, இங்கேயுறநத
பாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. (௭௨)

இயமநியமமியற்றாம லெழிலார்ரிட்டையடைவோர்க்குச,
சுயநற்சொருபாநந்தமதுந் தோன்றாதிருளாமாளுது, பயந்தபா
மமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிந்தக், கயவர்க்குரி
ததாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந் தொடாச்சியென்பர். (௭௩)

தனதென்றுகாகுகமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றன
தென்னாக், கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோ
க்கு, மனதில்வருந்தமவையெல்லாம் வந்துவருத்தா துடலின
யே, தினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கையதுவேவாதனையாம்.

உடந்தையானவுடன்முதலை யுயிர்க்குவேறுகூளுக்கிக், க
டந்தசிவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னாத், து

டாந்தபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேந் ற்கிற்றேறறினதில்,கடை
ந்ததயிருங்கடையாத கட்டிததயிருந்தோன்றிடுமே. (௭௫)

ஆகுவுறையுங்கட்டிய்தென் ரறியப்போமோவெனிலந்த,
ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றுமதுபோல, ஆகு
மொழியையுடையோக ணையந்தோன்றுஞானமதற், காகும்
விடயமுடையோர்க ணையந்தோன்றுதுணாந்தோர்க்கே.(௭௬)

அசுததிலுளதேபுறத்துண்டா மகததில்லாதேபுறத்திலை,
சுசுத்திலுள்ளோரோதிடுமித தசைமையென்றுமதுபோலத், த
காத்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந்,
தகாததபடியேநின்றுவ்விடு சாராதிதயததுளபடியே. (௭௭)

போடவேண்டிம்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில்,
கேடதானகளிம்பென்றுங் கிட்டாதஃதினியதிபணிச், சேடமா
னசிவமாகித தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க, கீடதானமாயை
யென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (௭௮)

உலகததுளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டி
ஃதீதென், நிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லென
வே, விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமாஸூரைக், கு
லவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோ
ரே. (௭௯)

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்,
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன்றுமதுபோல, எ
ணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்,
கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும்.)

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூதவணு, அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல, அறிவிற்கேற்றமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில், செறியததோன்றச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே (அக)

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையுணியைவயன்றிப், புரையில்லோகண்மற்றென்றைப் பொருந்தநீனையா ரென்போலும், வராவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருட்திமயங்கியிடும், கரையில்சுருமந்தன்னுலே கைவிட்டொழிந்த ஞானிகளே. (அஉ)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூரைக்குறித்தோவவரவாககே, *நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந தவ்வானந்தக, கடலையமிழ்ந்தவெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமனனோரைக, கடலையமண்டைக்கொண்டோரைக் காணாமதுபோற்றேன்றிடுமே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநீரம்பவே, அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்குழை யருந்தநீனைக்குமோவஃதின, இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம், நனியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. (அச)

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்தூற வோர், ஊனமனையோருரைத்திடினமற் றென்றேகுற்றமனை யுடையோர்க், கீனமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம் பரப்பிரட்டும், ஆனதுறவிவிழியுமென வறையுமகன்றபா யோரே. (அரு)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு, விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்

திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரோ
கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (௮௬)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே,
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள், அந்தமு
கத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி, இந்தமுகத்
திப்போகமதை யின்பென்றமுந்துமெப்போதும். (௮௭)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிராக்கீ
ந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொ
ததுபபிறர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீ
யுமோவீயின, மோகத்துறைவோரகனோர்கண் மொழிவரவ
ரைப்பதிதொன்றே. (௮௮)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞாதமக்கிச்சா ஆழேசற்றுமில்வாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியுமுழென்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியுமுழென்றிடுவா. ()

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரொய்துநெறி,
இதுவேயென்றுமாறாத விருளின்றிமினாத்தானறுக்கும், இது
வேஞானானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம், இதுவேயு
னக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாளருளுமையே. (௯௦)

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்,
பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனைத்துந்தானாகி, ஆந
தநடுமுன்முன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித், தொந்த
மொன்றுமில்லதாகிச் சயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (௯௧)

*பதிதர் ௭-து ருலம் சமயமுதலிய வெழுக்கத்திற்றவறி
றோ.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின்றதுசிருட்டிமுன்
 னானும், நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயை
 யிறபாய்த்து, நிமலமாமபரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோல
 வேவிரிந்தது, நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நன்றிடுவேனி
 துந்சமே. (கூஉ)

அலைவில்சிற்சொருபமஃ. துமல்லாதாயதைவிடவேறுமல்லா
 தாய், அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தாயஃ. சகனந்மெபொ
 முசசத்தாய், அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதாயதையாய
 னிராவசனமதாய், அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேநானா
 கியசோகம். (கூ௩)

பரசொருபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பின்பின்னமும
 லதாய், நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய நிரவயசாவயமலதாய
 த், திரசத்தையசததைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிராவ
 சனமதாய்ப், பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடை
 யவிச்சோகம். (கூ௪)

எனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்தி லிருளிற்றந்தும்மொளி
 பிறத்தும், பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியு
 மிவையின், உனிநின்றுபார்க்கிற்பஞ்சசூதகமு முண்டெனக்
 கேயிவைதீரா, துனிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொரு
 வீருத்தாசலமடைந்தே. (கூ௫)

என்னையேதோன்றாவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞா
 னமாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்ந்தி
 டாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேகாமத்தைப்பெ

றறும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்க
டகாளானே னெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௯௬)

இத்தகைகூதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும்,
ஓததவீவ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்ட
வெளியில், வைத்தெனைக்கண்டுபாழ்செய்ததந்தோ மலையை
யேமபியுமுலகில்,இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெ
னககெனறேயிருந்ததோவறியேன். (௯௭)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (௯௮)

ஆக பாயிரம் உட்பட ௧00.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.



உ

சிவமயம்.

தீந்ச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அ த் து வி த வு ண் மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானேயேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநாடுஞன்றாகப், பூ
ண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின் றுணர்த்தி, ஈண
டப்படியேயென்றாவி லிருந்துமுரைக்கவேண்டிடுநீ, நீண்டமா
லுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நூ ல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கி
ன், மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையிலலாதவர்க்

கு, மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்கா
து, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாம
ம்,கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை,
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்,
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சத்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (ஊ)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநீனவானினைத்தி
டுதல், சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத றொழிலாலெஃதைச்
செய்திடுதல், நில்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தொ
ழில்புரிதல், நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினென்
றையுமே. (ச)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமருபமிவையனைத்தும், நானா
வல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், தானாஞ்சித்தா
காசத்திற் றன்னைத்தானேதான்ரானே, தானாங்கருவியினில்
வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (ஊ)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலி
ன், அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயவில்லை, இங்
கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே, துங்க
வறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானாவிதரூபம். (சு)

இன்னொன் னொனி துவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று, தன்னொன் தலீலையினுற் றன்னேத்தானே தன்னிடத்தில், அன னொனின் னொன துவீ துவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே, உ ன்னொநின் றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (௭)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வே று, தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று, தங்கம ழியாப்பணியழியிற் சாற்றும்வித்தத்தகைமைபோல், எஞ்சுந் தைற சித்தாநம்மி விலகுமிந்தவுலகமே. (௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம், தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம், தானுண்டாகிற்பஞ்சுதொழிற் றானுண்டாகுந்தனையன்றித, தானுண்டோமற்றவையதொற் றானேயனேத்தும்வேறில்லை. (௯)

மந்தவிருளிற் கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல் போல், இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றானுமுயிரடையம், பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சுகிருத்தியங்களுமே, அந்தநமதுசொ ரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (௧0)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதை ப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சி லையொன்றே, அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலமந்தத்தகைமைபோல், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவே றில்லை. (௧௧)

மையேமிகுந்திராமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனி ல், பொய்யேயெனத்தோன்றாதவர்க்கே புகலவேண்டிநனைவு ணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத்தோன்றிநனி விளங்குஞ்சகஞ்

சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத்
தோன்றுதொருக்காலும். (௧௨)

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்கு
ரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணுதுகாணுந் தனக்கென்றறி
வுதிககின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயு
ரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனககெ
ன்றறிவுதிக்கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரொனவொ
ருவன், வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்ப
னதில், நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரொன
வொருவன், வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமே
யென்பன். (௧௪)

நனவிற்குறோரிடத்திருக்க நவினித்திராயின்மோகத்தா
ல், கனவிற்கேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனைகவிதமஃதின், வி
னவினாமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே, கனவி
ம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனவிற்கேரூன்றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்று
ணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்குமிந்தத்தகை
மைபோல், நனவிற்கேரூன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்
மெனவே, நனவிற்கேரூன்றியிடுங்காலை நமதுசொருபந்தோன
றியிடும். (௧௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்,
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறானதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுரூன், மன
த்தினனவில்விவகார மயங்கநீங்காதிருப்பனதின், கனத்தசக
ஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார். (௧௭)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரரசுங்கனவடைந்
து,மங்காப்புலேத்தனமையேமேவி வருந்துவோன்றனனவுண்
ரின், அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின்,
இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. ()

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தத்தக் கனவினனவைநோக்கி
டினக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்கும
தின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோ
ககியிடின், நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொருபத்தே
விழிக்கும். (ககூ)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபி
னக், கனவையேநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்று
மதின், நனவையொழிந்துதன்சொருப நன்றமுணர்ந்தோரதி
னின்று,நனவையேநோக்கிநனைவுகொடு நாடினமுனம்போற்றே
ன்றியிடும். (20)

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம், சிற
க்குமெய்ப்போற்றேன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடும்.தின்,
மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப், பிறக்கும
வைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். (உக)

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்,
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும், சொ
ருபநமதுண்டாகையினுற் றேன்றுநானாவிதசகநம், சொருப
மிலதேவிலையதனாற் றேன்றுமனைத்துஞ்சொருபமே. (உஉ)

படிகத்தடுத்தநிறங்கள்திற்பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்ப், படிக
மாகிநீங்கினதிற்பகருமிந்தத்தகைமைபோன், முடிவினமது

சொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றேரூன்றும், முடிவில்ப
ந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (௨௩)

பழுதையதனிற்றேரூன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்,
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடும். தின், பழு
தில்சிவத்திற்றேரூன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின், பழு
தில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசா
ரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யுகமதனிற்பரிசயித்தா
ல், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடு
முலகம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியி
யிடும். (௨௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும், மோக
ம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம், போகவழியேதெ
னநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால், யுகமதனிற்சிதைக்
கினதி னுள்ளவியல்புபின்னேரூன்றும். (௨௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்,
பரவையீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின், பரவு
ஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவுமசங்க
ற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்,
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்களாகுமி
ச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம், இடங்கொள்சொரூ
பத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே. (௨௮)

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந் துவிளங்குமதைநோக்கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலசகமுழுதும், பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கில், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (௨௯)

நாகந் துதிக்கைதனைநோக்கி னாகரமுந்தோன்றியிடும், நாகநயனந்தனைநோக்கி நயனஞ்செவியந்தோன்றியிடும், ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமுமவிளங்குமதின், ஏகபரமும் பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (௩௦)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால், நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடமிந்த, நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை, தானாய்நோக்கிற்றானாகுஞ்சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமில்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவகையாய், மாயையெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர், மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். (௩௨)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும், நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும், நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டம்விடினமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந் துமொருவரால், அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின், தரை

யிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின,
புரையிலதுவாமுவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால்.

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிஞென்றிந்தவிருவ
கையும், முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலாமொழியீமிநததசகை
மைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்
திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேறமெய
யாகும். (௩௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்றூன்விளங்கு மந்தச்ச்சிதானநதம்,
அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போலது
தோன்றில், அகிலந்தோன்றாததனிமறைந் ததனாலகிலமசத்
தாமே. (௩௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃதறு
தி, முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை,
முத்திதானஞ்சகம்வேறின்மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்,
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௩௭)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம, பொல்லாப்
பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய், நல்லா
ரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய், எல்லா
மாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௩௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
நல்லாருணருஞானநூ நவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொ
ல்லாமனத்தையொடுக்கிநிட்டை பொருந்தினோக்கல்லாரோக்

கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்கு
தற்கே. (௩௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்
கி, விளங்குமதைமாதிரினோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே,
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேராய்விளங்காது, விள
ங்குமிதநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪௦)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை, நாம
ரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம், நாமரூபத்திவ்வ
ளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கிநா
டுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும, உரு
வநாமநீக்கிடத்தி லொன்றுமிவைகளிலவாகிச், சொரூபமொன
றேநிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளாவகையும, சொரூபமன்றி
வேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (௪௨)

விவகாரத்திற்பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில்,
சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்துமாதலினால், பவ
காரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடும்
பவகாரியத்தையொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றிநிச்சிவந்
தோன்றும். (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றெற
ன்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடி
ன், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா,
தொந்தமதனிற்றேன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். ()

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி, சத்தியவாதியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை, மித்தியவாதி சகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும், சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (ச௫)

சகமதென்பதிலையெங்குந தானேநின்றுவிளங்கியிடம, சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி, லகமதனிலேகணடுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு, மகமதனிலேகணடகற்றி லப்போபண்டைப்படிந்கமுடும். (ச௬)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவுடும், பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பாக்கின்மாயாமோகமதில், சிதைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம், இந்தவகையாம்பந்தம்வீடியம்புமபவாதமதாகும். (ச௭)

தோன்றிநிகமுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம், தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று, தோன்றிநிகமுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவேறெனவுன்னி, தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்வீடாம். (ச௮)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி, உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமீலதாகும், உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின், உருவநாமநிகழ்ததிடா தொருநம்வடிவாயேந்கமுடும். (ச௯)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநீனவேபந்தமதாம், பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால், தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள், தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடமோகம். (௫௦)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதனனிலையநீங்கினதா
ம, உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதனனிலையேநின்றதுவாம, உ
ருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உரு
வநாமந்தானையா யொளிநாமதுவேமுத்தியுமாம. (106)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்
டாம், உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெஃதுதனககதனி
ன், நெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை,
உள்ளும்புறம்புமினறியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும். (107)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடும்வ் வொளியில்விளங்குமுல
கெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறாமோ வொளியையறியாருலகெ
னபா, ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனால்,
ஒளியேயனைத்துந்திராதுகா கருவரியலதுவேறாமோ. (108)

மாயைவேறொன்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதம
தி, மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்ததிடுக, மாயை
நீங்குமிதமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம், மாயைநெறியில
யமதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (109)

விளங்கியிடமில்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவு
ம், விளங்கியெங்குந்தற்சொருபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்,
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணுமஃதகற்றி, விள
ங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றேயே. (110)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தன
துசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனாலே, தனதுவடி
வேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலைதங்கம், தனதுவடி
வைவிடப்பணிக டான்வேறுகிவிளங்கிடமோ. (111)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவிலுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவீனில். ()

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பாரத்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும
எல்லாவிடந்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறித்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாவெல்லாநாமாகும். (௫௮)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோயத் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சி
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது [ல்
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௫௯)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்
னில், ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றொன்றொருமென்னிலொன்றுகெடு
ஒன்றேயென்றவாதிகட்குமோது மிரண்டேயென்றவாரசும[ம
ஒன்றேயிரண்டுமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. ()

விகற்பமிலதுமுதற்றேற்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும் [ல்
விகற்பமநனிற்சகந்தோன்றும்விண்ணிற்பீலிதோன்றுதலபோ
விகற்பமதிற்றேற்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுதத
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானாயே. [னை

இத்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினைத்துமடைந்ததுமாம். (௬௦)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்று விளங்குஞ்செக்சீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (௬௩)

நீருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளிளிநிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (௬௪)

எகபரத்திற்றேன்றுலகி வெங்கும்விடயமாதல்பரம்
எகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
எகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
எகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (௬௫)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெககாலுமிலையாகும
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்றாறறளவேகூடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றினறிவிளங்கியிடு
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௬௬)

இந்தமாயைக்கழிவில்லாதே விந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (௬௭)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றூன்விளங்கும்
தன்னைமறைத்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவேர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேரூய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௬)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமீவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமீவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானூய்விளங்குமுடிவதனில். ()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையிலையென்றே யியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னி
லையில. (௭௧)

நினைவேமுலமற்றதனி னின்றிவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிக. (௭௨)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்றி
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டநிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிக. (௭௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவுங்
நினைவினோக்கிற்றூனில்லை நிகமுமாயாமோகமதில். (௭௪)

தனதுநிலையிற்றூனிற்ச சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற நன்கிநீங்கிற்றூனிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றூனையசத்தாய்விளங்கியிடும். (1)

கானஸீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்சவனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும
ஆனதவைமெய்போற்றேரூன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம
ஆனசொருபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். (2)

|| அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும் [நி
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசததென்றெணியேநாக்கக
அதிட்டானமதாந்தனைநாக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும் (3)

தன்னைச்சீவனைத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணராதலேஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனையும்[ண்டா. (4)
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவே

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானமுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
முமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
முமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடும். (5)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோரா
கிங்கேகார்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின் [ச
அங்கேயாசானமுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொருபநாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (6)

|| அதிட்டானம்=உண்மை. [153/111]

ஒருவவேண்டிமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைததும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த தோற்றுமதற்கேமுயன்றிகெ.

சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவீநீங்காதிருந்திடினு மற்றேரர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவீநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (௮௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவிததுறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொருபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொருபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும்.(௮௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்
வத்தையிடுதலெதையப்பற்ற வென்னிற்சீவத்துவமான [கே
அதையிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். ()

இல்லமென்றுந் துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநீனைவா யசைவற்றிருந்துசொருபமதைச்
செல்லவிடையூறினறியதைச் சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறாகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (௮௫)

விளக்குஞ்சொருபநோககாது விளங்குமுலகைநோக்கியிழன்
விளக்குஞ்சொருபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொருபந்தனைநோக்கிவிளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொருபமேதோன்றும் விளங்குமுலகமதுவாய்ப்
போம். (௮௬)

தன்னேமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில் [ம்
தன்னேவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானாய்வினங்கியிடு
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னேவிடவேறிலையென்றே
தன்னேநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும்.

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி நிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிஃனாக்கியிடிற் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொருபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. ()

எல்லாமாகுந்தற்சொருப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் † பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந் துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொருபந்தானேபகுத்துநிற்கும்.

பகுத்துநின்றதற்சொருபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன்றனையல்ல[ப்பாத்தே.
தொகுத்துக்கேட்டதிவனென்னினுஞ்சொன்னதிவனசாட்சியை

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிலேவேரூர்பொருளல்ல
அந்தச்சொருபமிவனாகந் தந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனதுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொருபமாய்விடுவனவனைவிடவேறிவனிலதின் (கூக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனாண்முத்திபெற்றவனுண் டிதனாண்முத்திபெற்றவனின்

† பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோ
பவம், அநுக்கிரகம் என்பனவாம்.

நிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேறயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கூ௨)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமாக்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள் புரிந்தா னெனையாளவிருத்தவம்பிகையும்.

கோத்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பாத்தனோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூத்தனோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
நாத்தவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோவென்றாள்யான் கண்டேன்

கொக்குமிரைதேருதலினருட் குருவினருளிவியானோக்கத [த்
திககுலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய
திககுலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய
ஒக்குமுவுமையிலலாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கூ௩)

அந்தோவந்தோவாளாவீவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினானோக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே.

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம வெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவென துநிலையில்வைத்தவன்னைக்கெனையோகைம்மாறே.

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும், மன
துமிகவும்வாடினதும் வழிகாணமலேங்கினதும், தனதுசுணிற்

சூன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும், தனது
கடைக்கண்ணுலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. ()
என்னையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்றுகிடப்பேற்குத்
தன்னேநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப் [து
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித [தே.
முன்னையக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மா
எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையானும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும [ழ்க.
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்வா

(வேறு.)

எனரும்விருத்தகிரிகரு மாரதே வெனுமுனிவனிசைகரு
நாவாய்க், காளுரும்பழமலையிற்பெரியநாயகி யிருந்தேகழறயி
ந்தச், சீருருமததுவித வுண்மைபனுபவமுணர்ந்தோர திகழ்பா
ரென்னும், தேருருஞ்சிவனாண முத்திபெறலுண்மையி துதிண
ணந்தானே. (மக)

ஆக பாயிரம் உட்பட-௧௦௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.



உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமாணுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கணுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (க)

பிரமாணுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனகருத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேளவளருளால. (உ)

அவளருளிஞாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோகளிநக. (ஈ)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்முய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்துமிகக்களிக்க. (ச)

வடிவினைநோக்கா துளத்தின்வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (ஊ)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (ஈ)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயாளுானிகளு மென்னுரைக்கேட்டுணமகிழ்வா. (எ)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. (ஏ)

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேரூய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்செனமநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (ஈ)

தன்னைவிடவேரூன்றுந் தானில்லாத் தன்னிடத்திற்
றன்னினைவிஞாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (ஊ)

- எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைநந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)
- தங்குநினைவதனைச் சாராதூநீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)
- மந்தவிருளிந்கயிறு மாசுணம்போற்றேரூன்றுதவி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி விலகுமாரோபிதமாய். (கங)
- பழுதைவினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றேரூன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. ()
- சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (கந)
- சங்கற்பசத்தியினுற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (கஈ)
- தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (கஎ)
- தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினுலே சகமும்விளங்குமே. (கஅ)
- தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினுலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (ககூ)
- தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேறிகழ்ந்திடுமே (உ௦)
- தனதசங்கற்பத்திற் ரூனுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமுன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (உக)
- தனதங்கிசமுன்றுந் தான்பிறித்துத்தானேனாகிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (உஉ)

- சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (௨௩)
- சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)
- தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (௨௫)
- தனைத்தவிரவேறென்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬)
- தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (௨௭)
- உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (௨௮)
- ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (௨௯)
- இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானும் (௩௦)
- இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)
- இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
வெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)
- இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேணுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)
- ஒருவடிவுகாக்க வழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

- சுவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனேருருவுக்குத்
 தேவனாய்ப்போநீக்கிற் றிகையேனெனறினைக்குறித்தும். (௩௩)
- உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமுவகைப்பொருளு
 மிலகவேயானாக வென்னனுபூதியிழ்கண்டேன். (௩௪)
- எனைத்தவிரவேறென்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
 பினைத்தவிபபுநீக்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௩௫)
- சன்னுடையசந்நி தானத்தனினின்று
 பின்னலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்குகிடுமே. (௩௬)
- சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
 மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௭)
- சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றுமவேறில்லை
 சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௩௮)
- ஒரிடத்திற்கூவு முறையுமப்படியெதிரிட்
 டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம், (௩௯)
- நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோககிடத்திற்
 றினையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௦)
- யானாகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
 யானாகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪௧)
- ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
 நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௨)
- சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றாமகக்கரண
 மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாகிகளாம். (௪௩)
- ஐயந் துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
 செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௪)

ஓசைபரிசு முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றூன்றிய வறிவிந்தியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துத்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (௪௮)
சங்கற்பம்வேறாகிற் றுன்பதினாலும்வேறாஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றுறைய்விளங்கிடுமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநீனவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫௦)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (௫௨)

ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொருபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைகூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியீடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (௫௬)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

- ஒருகுடைககீழரசாள்வோ னேருருக்கரசாகக்
 கருதுவனேவதினென்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௬௯)
- காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேருகக
 காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைறயிடவரவுண்டோ. (௭௦)
- இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிறகலக்கமில்லாமற்
 புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௭௧)
- பேசுவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
 பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௭௨)
- தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
 மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௭௩)
- முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
 புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௭௪)
- வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
 நேரினாற்றூன்றூனே நிலையிற்சகமாய்நிகழும். (௭௫)
- சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
 யகமதிற்தேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௭௬)
- சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றூனின்று
 சத்தேபோற்றேற்றூன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௭௭)
- தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந் தன்சத்தையினிற்
 ரேற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௭௮)
- சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
 சத்தைப்போற்றேற்றமில்லை சத்தையினிற்றூனிகழும். (௭௯)
- சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றேற்றிச்
 சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௮௦)

- அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதவளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாயநின்றே. (எக)
- தோற்றிடுதலசத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (எஉ)
- சததைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எங)
- சிததுக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எச)
- ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (எடு)
- சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (எசு)
- தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானாவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எஎ)
- சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் ரோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)
- அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமையீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடம். (எகூ)
- என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (அ௦)
- நிலைபிரிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)
- நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
நிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)

- பஃதமுததியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மஃதபரிபூரணத்தி லன்றேறியிலையலவோ. (அ௩)
- தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அ௪)
- கண்டிடுதவெல்லாங் கனசொருபமேயன்றே
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அ௫)
- தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொருபத்துக்கேயன்றே. (அ௬)
- ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (அ௭)
- முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியந்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அ௮)
- வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினா
லீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அ௯)
- ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௯௦)
- தொரிசனத்தின்முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியின்றனமே. (௯௧)
- பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯௨)
- செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாயின்றனமே. (௯௩)

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

கூஎ

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்சூடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (கூச)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரா
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (கூடு)

ஊடோதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (கூசு)

படிததறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந் துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே (கூஎ)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தோந்தனுபூதியிற்கொள்வா
மருளவிழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (கூஅ)

ஒவதனின்மூவெழுத்து மோமொழுத்தேயானதுபோற்
ஈவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (கூகூ)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (கூ00)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். ()

மூமலவிருளினை நீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நீமலவிருத்தாம்பிகையே நீழிதான்வாழ்க. (கூ0௨)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.



உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரூவது

ஞானவம்மாவின.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு	தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா	ணம்மானே
விருத்தவமபிகைப்பத மேவியே	யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின்	னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிநின்	றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே	னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமொனு	மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி	யம்மானே
புவி காணியென்னும் பொருட்சார்வு	மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்தின்	றம்மானே (கா)
குலமுஞ்செல்வமுங் குழுகுங்கோல	மம்மானே
குறையில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன்	றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால	மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா	தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம	லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத்	தம்மானே
ஆனித்தமசுத்த மரந்தையே	யம்மானே
ஆனவிம்மாயை யசத்தேகா	ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப	மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே	யம்மானே (உப)

என்னவுணர்த்தபி னில்லின்பை	யம்மானே
எறநோக்கா திளமைதனி	லம்மானே
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே	னம்மானே
போதகுருசாந்தன பொன்னடிக்	கம்மானே
வந்துதுதிதது வணங்கினே	னம்மானே
மலரடியெனசென்னி வைத்துப்பின்	னம்மானே
முத்திரெறியை மொழிந் துட	னம்மானே
முதுகிரியிற்றவ முயலெனரூ	னம்மானே
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந்	தம்மானே
அல்லும்பகலு மசைவற	வம்மானே (௩௦)
மேவீநின்றேதவ மேவீனே	னம்மானே
வீருத்தவமபிகைவந்து விளக்கினு	ளம்மானே
அவளவிளககநன்ரூ யனுபவ	மம்மானே
ரூயந்திரிவற வறிநதேன்கா	ணம்மானே
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி	லம்மானே
எகமாயனன்னிய மெய்துத	லம்மானே
சம்மதமத்தகை சம்மதிக்	கம்மானே
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு	மம்மானே
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு	மம்மானே
இருமுதலென்ற விழுவுகா	னம்மானே (௪௦)
ஒன்றுகின்முத்தியு மொன்றதென்	றம்மானே
உரைத்திடிலபின்னையி லொன்றுங்கா	ணம்மானே
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம	லம்மானே
பேசொணாதபினையிற் பிரமமொன்	றம்மானே
அபினையிலேகமா மனுபவ	மம்மானே
ஐந்தாகுமபின்னையி லனுபவ	மம்மானே

சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா	னம்மானே
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி	லம்மானே
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை	யம்மானே
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற	தம்மானே (௫௮)
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு	மம்மானே
ஏகமதையன்றி யிவையிலீலை	யம்மானே
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி	வம்மானே
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென்	றம்மானே
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே	னம்மானே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன்	றம்மானே
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை	யம்மானே
நிஜமாய்நோக்கிடிவிரண்டாய் நிகழுங்காணம்மானே	றம்மானே
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென்	றம்மானே
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா	ணம்மானே (௬௦)
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன்	றம்மானே
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி	லம்மானே
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு	மம்மானே
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு	மம்மானே
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத்	தம்மானே
ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா	ணம்மானே
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண்	டம்மானே
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா	ணம்மானே
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா	ணம்மானே
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை	யம்மானே (௭0)
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா	ணம்மானே
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா	ணம்மானே

என்னொலையுங்கண் டெய்தினே
 இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா
 எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த
 என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா
 இனியோபொருளையு மெண்ணிநின்
 இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில்
 ஆசையமவை யற்றேன்கா
 ஆனந்தநித்திய னானதா
 நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட
 நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே
 என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே
 இன்னொவாய்கண் டிருக்கேன்கா
 என்னினைவின்மையி லேகமா
 என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா
 இங்குமங்குமென்னை யானேகண்
 ஏதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா
 அசைவுசெய்பினனையி லன்றேறநின்
 ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா
 என்னொணையெனையன்றி யிலையொன்று
 இதுதுணிவெனமமு வேநதுவே
 என்னையறியாம லிவ்வள
 ஏங்கிவழிகாணு தேற்குமே
 தன்னைநிகராசுஞ் சங்கரி
 தண்ணருளசெய்த தயவினுக்
 எனனைகம்மாறுமுண் டென்னிடத்
 இனியவளடி யவர்க் கெழிற்பணி
 விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த
 விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட

னம்மானே
 ணம்மானே
 லம்மானே
 ணம்மானே
 றம்மானே
 லம்மானே
 ணம்மானே
 லம்மானே (அடு)
 தம்மானே
 னம்மானே
 யம்மானே
 ணம்மானே
 யம்மானே
 ணம்மானே
 டம்மானே
 ணம்மானே
 றம்மானே
 ணம்மானே (கூடு)
 மம்மானே
 னம்மானே
 வம்மானே
 யம்மானே
 யம்மானே
 கம்மானே
 தம்மானே
 யம்மானே
 வம்மானே
 வம்மானே (கூடு)

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்யைக்கட்டவிராச்சுருக்கம்

மோகூழமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்தமாசையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாந்ற தெப்படியெனில் — சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசகஞ்செய்வொணாதபின் ஞாசத்திதோன்றும் ; அதினின்று மாயைதோன்றும் ; அதில் ஊர்த்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தேசான்றும் ; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும் ; அதிற் காலபரந்தோன்றும் ; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றேன்றும் ; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும் ; அதின் மான்தோன்றும் ; அதிலாங்காரந்தோன்றும் ; அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும் ; அவையிற்சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும், இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும் ; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும் ; இந்தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்றான்கூருகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங்கட்டப்

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம். ௧௦௩

பஞ்சீகரண தூலபூதமாம் : உபக்கிரமமுற்றும். [இனிதத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில் .—பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னாசத்தியொன்று ஆக ௩௦ இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தையடைதலே உபசங்காரம ; இதற்குமார்க்கமெப்படி யென்னில் —தூலபூதமைந்து, குக்ஷமபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம் ; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்கார மூன்றுஞ்சீவசொற்பனம் ; பிரகிருதி, சீவசமுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்கும் ; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும் ; வியோமம், பரசமுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம் ; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற கன்மநீங்கும் : பின்னாசத்தி, உபசாந்தம், இதிற சுத்தமாயை நீங்கும் ; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும் ; ஆகவவத்தைபத்து . இதுவேமுத்தி ; இவ்வொழுங்கில் ஞானாசாரியர்கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.



உ.

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டவளா.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன்
மங்களை அனேகஜென்மந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருத
கிருத்தியனாய், நித்தியா நித்தியவந்துவிவேகம். இகமூத்திரா
த்தபல்போகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முழுச்சத்துவம
என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அநிதி வரபக்குவ
முடையோர் மேற்செனனமெடாதவகைக்கு, பிரபகைவல்லி
யஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடி
வாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும், இதற்குத்
தொகை யெப்படியெனில் :—மாயாருபமென்றும், மாயாதெ
ரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவருபமென்றும்,
சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிரம்மருபமெ
ன்றும், பிரம்மதெரிசனையென்றும், தேககைல்லியமென்றும்,
விதேககைவல்லியமென்றும் ஆக பத்து : இதுதொகையாகிய
சிரவணம் ; இதற்குவகை யெப்படியென்னில் :—மாயாருப
மாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே
கூடி விளங்குமெனக்காண்கை : மாயாதேரிசனமாவது அந்த

அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெனக்காண
 கை : மாயாசுத்தீயாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் கா
 ண்கை : சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாரூபத்
 தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக்காண்கை : சீவநேரிச
 னமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை : சீவசுத்தீயாவ
 து, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக்காண்கை : பிரம்மரூபமாவது
 மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்
 காண்கை : பிரமநேரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்
 தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்
 தானேகாண்கை : தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்
 தானே காண்கிறபோதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை விதே
 ககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதததையடைகை
 இதுவகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில் :—சத
 தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஒகோகாந்தத்திலிருந் து நிதித்தியா
 சனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்குப்கை
 மாயாரூபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப்பிரபஞ்சமு
 முண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவைஐந்தங்கிசத்
 துடனே விளங்குதலைக்காண்கை. மாயாநேரிசனையாவது அந்
 த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விர
 ண்டங்கிசமுமாயெனக்காண்கை இனி மாயாசுத்தீயாவ
 து இந்தமாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப்
 பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யு
 டைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை : சீவரூபமாவது ஐந்தங்கி
 சத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில்
 பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்
 றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூப சம்பந்தமாகிய

சச்சிதானந்தத்தைவீட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை : சீவநேரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமூலீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகியபிரமத்தைப்பற்றி நிற்கை : இதுசாக்கிர அவந்தை. சீவசுத்தீயாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக் கொண்டறிந்து அதிற் சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை . பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை இதுசொற்பனவவதை.பிரமநேரிசனையாவதுபமுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம்விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்ற சீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகியகர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை : இது சுழந்தீ. தேகநைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை . இது துரியம். விதேகநைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய்வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமநைவல்லியத்தைப் பெறு

கை . இது தூரியாகீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தி
 னாலே சென்றுதசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய
 மடையில் அப்போதுபந்தமுத்திவியவகாரஞ்சொற்பனம்போ
 லக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துகரு வித்
 தாகிய ஆசைபயமிரண்டுள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்
 டானமாகிய பிரம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொ
 ஞுபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரதனியக்கு வேறொன்றுமில
 லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை முடிபிறந்து -



உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுலாக்கும்
ஐவிகற்பமென்றுமினறி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையெயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகாந்திடும்பத்திதோன்றும் (உ)

பத்திதானபதிந்தகாலேப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்ச்சரிககப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (ஃ)

சமரசம்பதிந்தகாலேத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரயானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலே யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரிந்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வேசையிற்களிக்குமென்றும். (ஈ)

அனுபவம்பதிந்தகாலையடைந்தூந்ற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (௬)

அவதானம்பதிந்தகாலையடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனானதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வருவினிற்களிக்குமென்றும். (௭)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலையன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வருசியிற்களிக்குமென்றும். (௮)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தரும்பத்ததலமடைந்து
முற்பகர்தராயாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (௯)

ஒருபத்திதானேயாரூ யொருதலந்தானேயாரூய்
ஒருவங்கந்தானேயாரூ யொருமுகந்தானேயாரூய்
ஒருலிங்கந்தானேயாரூ யொருமுகந்தானேயாரூய்
ஒருவின்பந்தானேயாரூ யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (10)

அனாதியிற்சிவமேலிங்க மபினேயேயங்கமாகும்
அனாதியிவ்வபினேயேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனாதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அனாதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (௧௧)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டவளா.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனத்திற்
கொசாமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சீவகாருண
ணியம், சஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒரு
திருமேனி யெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியர், இனிப்பிற
வாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இஃ
முத்தாரக்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்
துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெ
னக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை.
உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவன துவியா தியை
நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்க
வேணுமென்றுரியமமிருப்பினும், ஒரோர் அசாத்தியவியாதியை
யுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதிமுதலிய
அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும் ; அதைப்
போலச் சாதனங்களையுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்
டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும்
ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உப
தேசசித்தாந்தநீதை அனுக்கிரகம்பண்ணிபவரோகத்தை யுட
னே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந் தஉபதேசசித்தாந்த மார்க்
கத்திலொழிந்து, மற்றைய மார்க்கநதினும் பவரோக நீங்கா
தோவென்னில், பாதாதிகேசபரியாதம அக்கினி பற்றிக்கொ

ண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப் பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது ; அதைப்போல அதீதபகருவனாக ருடனே அவனையும் விழுங்கிமேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மாக்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம் ; அதே பபடியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சறசீடனானவன் தேனி ரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெந்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகி ழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமே யெனக்கண்டு அவரு டைய அருள்சுரக்கும்படிபண்ணிக்கொண்டு சுவாமி ? நானா ? இந்நானாவாகியவுலகமேது ? இது ஆராயுடையது ? எனக்குச் செனமரணம்வந்தவாறேது ? இது யாதினாலேநீங்கும் ? இவ ற்றையனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் ; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன நானாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய் வேனென்று சற்சீடன் நானாரென்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கி ரகம்பண்ணுகிறார் , நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடி யைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்ட டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்நீயே யென்னில், சுவாமி ? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானென்படியாவேன் ? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி ? நாமருபமயமாகிய உலகமே தோ ன்றுகிறது . ஆனால்நதவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகி றதென்னில், சுவாமி ? என்னுடைய நினைவிலேநின்றுதோன் றுகிறது ; ஆனால் நினைவுவேறு உலகமேவேறே வென்னில்,

சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரொன்றில், சுவாமி? அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரொன்றில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிறது தென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறேவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலேவேறின்றி நானானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுண்ணைப்பாரொன்றில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப்பாரொன்றில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப்பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம்ஆனாலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்கு வேறே சத்தையிலை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானே யென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரொன்றில் சுவாமி?

முசற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவென்று கேட்டேன், சுவாமி " கடாஷுத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன் ; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்தென்னில், சுவாமி ? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிற்றந்த சுகாதீதமாய்ப்பமுதையினிடத்திற் டாம பொருக்காலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிர் பரமென்பது ஒரு சுகாலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது , ஆனால்துவே தற சொருபமுத்தி . இதற்கு கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தப் பிற்பாயாக இதனறி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி , மற்றை நாலும் நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்வென்னில், சுவாமி ? காணாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம் , அதை சங்கற்பதையுடையது , அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சன்னமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் சென்னமரணமில்லை இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி கடாஷுத்தினாலே எனக்கனுபவமாய்ந்து ; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே. உன்னுடைய வனுபவமுமப்படியேயாகில் இதுவே உபதேச சித்தாந்தம் என்று இதற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி ய
மானிடப்பிறவி வாப்ப்பிலொருவ ற்
காமயினதுகொண் டம்முத்தியி னை
அடைகுதலேபய னஃதினேயன்றி ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யி ன்
எதமதாரு மெதினுவென்னி ல்
உலகத்தின்கண் ணெப்பிலொருவ ன
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகி ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு ம்
அஃதினேப்போல வவனியினமனித ப
பிறப்பினக்கொண்டே பிறவாநெறி யை
அடைந்திடுமதனுசு கறிதற்கரி ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ தே
எத்தனம்பண்ணா திருப்பவன்றனக்கு த்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகு ம்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித் தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னி ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்கு ள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய ன
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன ன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமட் ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிர டு

சித்திககங்கஞ் செப்டியவவையி	ன்
கருச,சறியாது கருதிமாழு	க
அனுட்டித்தேயவ் வணிமா,தி,தன்னை	ப
பெறுவர்கருததைப் பேசக்கேண்மி	ன்
காமாதிசுளைக் கைவிடலியம	ம
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள	ளி
நீற்குதனியம நிருபாதிசுமா	ய்
ஒராசனத்தி லுரைகுதலாதன	ம்
நாமபுபத்தை நாடுமனத்	தை
இருதயமதனி லிருக்கபபுகுத்த	ல்
பிரானாயாமம் புறவிடயத்தை	ப்
பெயாததுளேமீட்டல் பிரதகியாகார	ம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்த	ல்
தாரணையாகுந் தற்சொபுபத	தை
நாடறியான நவிற்புறமு	ம்
உள்ளுமறவவ் வெளிதானையா	ய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமா	தி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமது	ம்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்க	ம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியது	ம்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத்	தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்	தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையு	ம்
நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதா	ம்
ஓஃ,தினையன்றி யிம்மாயாவி	த
சம்பந்தநனைத் தானினைத்திடுத	ல்

அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மி	ன
இடமுமழியா விடமேயிடமா	ம்
பொருளுமழியாப் பொருளைபொருளா	ம
உறவுநீங்கா வறவேயுறவா	ம
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமா	ம
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா	ம
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்க	ள
எழிலாவீடே யிவ்வகையன்	றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்	தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையு	ம
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகு	ம
எதினுவென்னி வியம்பிடுமா	யா
சம்பந்தத்தைத் தாண்டுகுசற்கு	ம
சத்தியமுததி சம்பந்தத்	தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்த	ம
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்க	ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய	க
கிலேசம்பண்ணிக் கிலர்தவமதனி	ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்	த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு	ம
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா	ம
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு	ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல	ப
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல	ம்
அன்றியுநன்றி யறிந்தவிடத்தி	ல
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினு	ல்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி	ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவி	ன்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையி	ல்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோ	ல்
அறிந்திடுமதனா லறிவானந்த	ம்
பொருந்திடி றசகல புத்திசித்திகளு	ம்
* எககாலத்தி லெய்தினதாசு	ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து	ம்
புருடாரத்தமாகப் புகனான்கினிலு	ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது	ம்
அச்சிவமெனனு மழகியவீட்	டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைத	ல்
எமமாக்கத்தா லென்றிடிவ்வே	த
முடிவினின்மொழியு மொய்க்நெறியதனி	ல்
அடைந்திடவேணடு மம்மார்க்கத்தி	ன்
ஒழுங்குகககேண்மி னுபநிடமதனி	ல்
எகமேவா வத்துவீதீய	ம்
பிரமமேயென்று பேசடுமதற்கு	ச்
சசாதுவிசாதி சுவகதபேத	ம
சொல்லியமுன்றுஞ் சொருபத்தின்	மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்த	ப்
பககநதனகருப் பகாந்திடும்பந்த	ம்
வீடிவையிரண்டின விவகாரத்து	ணி
வெத்தகையென்னி லியப்பிடக்கேண்மி	ன்
சித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகா	ல

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ	ம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமு	ம்
ஏகமதாதி னியம்பிடுவத்	து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்	ன
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்	ப்
பத்தமுத்தியெனப் பகர்விவகார	ம்
அதிதமாகி யசைவறவிளங்கு	ம்
தளனிதந்தனிலே சங்கற்பசத்	தி
சங்கற்பமல்லா சசங்கற்பசத்	தி
என்றிவையிரண்டுண டிவையிற்சங்கற்	ப
சத்தியேதெனனிற் சாற்றிடக்கேணமி	ன்
நினைவுருபமதா நிகழ்த்திடுமதற்	கு
வடிவேதென்னில் வசுத்திடுநாம	ம்
உருவமயமே டோரோரிடத்தி	ல்
ஒருவனகூவு முளையததா	ன
எதிரிட்டப்படி பெமுறுதுபோ	ல்
நினைவதுவென்று நிகழ்ந் திடுநாம	ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி	ல்
நவீற்றிடுருப நாமமயமு	ம்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதா	ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு	ம்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமா	ய
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்	ப
சத்திசததாய தற்சொருபமதா	ம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா	ம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்	ந்

விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை	த்
தவிரசசங்கற்ப சத்தியுந்தோன்	மு
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்	ப
சதநிமயமாஞ சருவங்களையு	ம்
சததாயநிகழுந் தற்சொருபத்தி	ல்
ஆரேராபிதமென் றறிந்தமையா	து
புறம்பெனசசத்திய புத்தியைப்பண்ணி	ப்
பாராதிடுமிடத்தில் பரமுயிசெகமெ	ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுட்பொருளு	ம்
விளங்கிடுமவையை விளப்பிடக்கேணமி	ன்
சங்கற்பசத்தி சன்மயமா	ன
நாமருபமதே நாட்டிடுசெசமா	ம்
அவையினைநோககு மறிவேயுயிரா	ம்
அவையினைவிளககு மறிவேபரமா	ம்
இத்தகையாக வியமபுமுபொருளு	ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி	ல்
மேற்பரஞ்சாவ விடயமதாகு	ம்
சிவனோவேக தேசவிடய	ம்
இந்தசசிவ னிப்படிபொய்யாய்	த்
சடமாய்ததோன்றுரு சகத்தினுடை	ய
புணாசசியிற்சடமாயப் போதவடி	வை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞான	க
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி	ல்
கன்மமுண்டாய்க கன்மந்தன்னு	ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு	ச
சென்னமரணஞ் சென்றுடன்வரு	ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்	ப
சத்தியேபந்தந் தகுமசங்கற்	ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மி	ன்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாளுக	த்
திக்குகடம்மைத தேருமிடத்தி	ல்
சூரியனின்னு தோற்றியதிசையை	க
கண்டுந் துணிவாய்க் காண்குதல்கூ	டா
தையமாய்த்தோன்று மடுததபிராந்	தி
உண்ணினறுநீங்கி லுள்ளபடி	யே
துணிவாய்நேரோ தோற்றுமதன்	றி
மத்தவிருளின் மறைந்திடுகயிறறை	ப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தி	ல்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்று	ம
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோது	ம
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்	த
மத்தாந்தகார மாறிடற்றேரூன்று	ம்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்தி	ர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்	றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்க	ள
நாண்குமுடைத்தாய் ஞானசிரிய	ர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவா	ம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொரு	ளை
விருப்பமதுடனே விசாரணையன்	ணி
இச்செகலீவ விருபரம்மவை	க்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொருப	ம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிரு	ளை

பகன்றுசமாதியென் நறைந்திடுகின்	ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்	து
தனதுசங்கற்ப சத்தியின	லே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்க	ள
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதி	ட்
டானந்தானே யாமெனவென்று	ம்
பமுதையினிடத்திற் பாமபொருகாலு	ம்
இலலாதஃதி னிவ்வாரோபித	ய
இலையெனநீங்கி யெழிலகீட்டான	ய
ஆபநிறகுதலே யசங்கற்பசத	தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்ப	ம
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்று	க
கதீதனேதானு கையிலவையி	ன
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்	தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகு	ம்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளி	ல்
ஐயநதிரிவற வறிந் துசொரூப	ம
தன்னுடசந்நி தானமதனி	ல்
சங்கற்பத்திற் றுணாவா	ய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையு	ம்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்று	ம்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்று	ம
இவைகளிரண்டு மென்கணோகாலு	ம
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனி	ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறி	வு
கலககமில்லாமற் காத்திரநீங்கு	ம்
தன்னளவதனுந் தயிலதாராயினி	ல்
நின்றிடினமுடிவி னிகழ்பநதமுத்தி	க
கதீதமதானு மழுகியபிர	ம
சித்தியதனைச் சேருவனே	ரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உராமசமுநிக ஞண்மகிழ்ச்சியுட ன்
பணி டிடுகின்ற பழங்கிரமே ய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்று ண
டுரைக்கேனயானு முன்செவிசாத் தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னி ல்
கடையனென்றனக்குங் கருணையதாக ச்
சுட்டிற் தொளிநுஞ் சுயமபிரகா ச
சிவதரிசனநதைச் செப்பிடவேண்டு ம்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிரு ள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத த
வகைப்படியேநீ வகுத்துடையென்னி ல்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கி ல்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவ ம
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதே ி
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றற்குசல்யா ன
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியருா து ரு
ஞானஞேய மமிவை நண்ணிநிற்கையினி ல்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலா கா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவ 'தி ல்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமுன்று ம்

உணாமாத்திரமவை யொருமுதமு	னே
எப்படியோர்முத வென்றெனிற்சொல்கே	ன்
சச்சிதானந்தத தனமயஞ்சிவமென	ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுவேமோங்கார	த்
தடங்கினின்றுமென் நக்கரம்போலு	ம்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு	ம்
கடமடமகதா காயமென	வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவியை	வ்
உரையேயின்ன முளபடிநோக்கி	வ்
ஏகமேயா மிதசகைபோ	ல
நானீசிவமென நவீற்றிடுமென்று	ம்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்	றே
ஒன்றேறயாகி லுயிநக்கிதுவதுவெ	ன
றுரைசுதிடப்பட்ட வருப்பெயாமய	ம்
மாயைதொன்றும் வகையேதென்னி	ல்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்	தை
மறந துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணு	ம்
ஒருமுதலான வுயிராககிருளென்றா	ம்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாசு	ம்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையி	ல்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்த	ம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபர்கு	ட
பந்தமுததி பகாந திடலா	கா
உள்ளருளதனி * லுபக்கிரமத்	தை
அனநெனக்குநீ யருளியவகை	யே

* உபககிரமம்=எடுகருந துறை.

சொல்கேனத்தச் சொருபவொளியி	ல்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோல	ப்
பேசவொண்ணாத பின்னாசத்	தி
தோன்றிமெதனிற் சொருபசிற்சத்	தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமெ	ன
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கு	ம்
எத்தகையெனனி வியம்பியபின	னே
திரிகுணசமுகஞ் சோந்துநிகமு	,
சத்துவகுணத்திற சாயையேபர	ம
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தி	ல்
சாயைகளேயுயிர தாமதமிரண்டா	ம்
இருண்மாயென விருளுயிரவை	யை
மறைததேநிற்கு மாயைசெகமா	ம
சனுமுதலான சகமதுண்டாக	க
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகமு	ம்
இசுதகைபின்னா லிருஞ்சத்திதனனி	ல
ஐநதுபொருளு மன்றேநிகமு	ம
இநிரபாதமுத்தி யிசைத்திடலாகு	ம
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசா	யை
ஆகியவுயிரக ளதிட்டானமா	ன
தற்சொருபதைத தாமதவிருளா	ல்
மறநதுமுவுகையாய் மாயையிலுழலு	ம
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலு	ம்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளி	ல்
தனதங்கிசமுயிர தானெனவறிந்	து
கூபத்திலீழ்ந் த குழந்தையெடுக்க	த்

தாயேவ்ழந்த தகைமையினபர	மே
மாயைதனிலே வந்துருவைககொ	ண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத	தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டா	ன
தறசொருபத்தைத் தானடைவிககு	ம்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தி	ல
உயிரபரமிரண்டு முடலுயிர்போல	ப
பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்	தி
உயிரபரமிரண்டு மொனேரயா	க
அபினாசத்தியி லடைந்திடுமுத்	தி
அபினையை பார்த்ததே யதுநீயென்	ன
அருமறையோது மதுவறியாம	ல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிக	ள
பாவனையெனறே பகுத்துரைசெயவ	ா
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயா	ம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரானீயேயா	ம்
அப்பாலவிளங்கு மதுசிவமேயா	ம
பின்னாசத்தியிற் பிறிவைக்குறித	தே
இவ்வகைமூன்றா யியம்புரையன்றி	ப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்	றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசன	ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை	யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றேன்றிடுமூன்றா	ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றேன்றிடுமொன்றா	ய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனி	ல்
தறசிவசொருபந் தானாய்விளங்கு	ம்

யின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்று ம்
 பிள்ளைதனிலே பெயராதேயொடுகரு ம்
 அப்பால்மவுனச் சழுகியசிவ மெ
 அழகியசிவத்தி லாரோடிதடாய ப
 பிள்ளைநகமும் பெயராசென்று ம்
 அசித்தானமான வச்சிவநேய ம்
 உலகமாய்ததேதான்றி லயிருமருளு ம்
 விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடுமபேபாதி ல்
 உயிருமருளு மொருசிவமேயா ம்
 இத்தகைககனேடே வெழிற்சிவதரிசன ம்
 சிவனமககருளிய சிவதரிசனத்தி ன்
 படியேயுனகருநம் பானவயிலுண்டா ய்
 விளங்குகிறறநில விட்டுநீநகா து
 நிலலெனவருளி னிமலநாயகி யே
 மலத்தினுநாயை வளப்பமதுடை ய்
 சிவகாசனத்திற் சோதநிவைதததுபோ ல்
 எனககேநகைவரு மெனதுசரித்திர ம்
 எனககுமிந்த வெழிற்சிவதரிசன ம்
 அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறெ ன
 பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னை க
 காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க ண்
 பாரத்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டரு ளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றீபலம்.

பதினமூன்றுவது

ஆகமநெறியகவல்.

சத்தினிபாதந் தான்பிறந்திதய ம
சுததமதடைந்து தொல்லைமூவுலரு ம்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாக ம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாரு ம்
ஆஃதையுமன்றி யவனியிலார்பொரு ள்
உணாந்திடுரிடத்தி லுருவுடனாம ய
தோன்றுத நமுனமே தோன்றிடுஞ்சிவம தை
நூருளினிறறெறியா திதுவெனச்சுட் டி
எய்திடுமாயை யிருவினையசனி ன
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமா யை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவினிகேனாக்கி ன
முமமுதலவையின் முத்தியிற்பசு வை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனி ல்
நூருவகையாகு மிருமபதிபசுவு ம்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்ம த்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகு ம
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலு ம்

அவையினின்மூல மாணவமாகு	ம்
‡ அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரு	ம்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்	டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்	ட
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்	த
தொழில்செய்திடுவன் றெனமையிலேநி	ன
நந்தகன்கண்ணி லப்படலநத	னை
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதந்க	ன
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகால	ம
பொருத்ததுபோலும் புகனறிடுமாயை	ப
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநோக்கி	ட
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பா	ர
ஆரெனத்தேடி யர, றிடுகாலையி	ன
சிவமேருான தேசிகஞ்ரு	ம
அவனருளாலே யாகமநெறியி	ன
ஐந்துதொழிற்கு மரனையுரிய	ன
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்வையையு	ம
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்	க
அருளினைநோக்கி யாசானருளி	ல்
உச்சியினிற்கு முபலம்போ	ல
ஆணவமாயை யவையினிறேரூன்று	ம்
மறப்புரினைப்பு மாற்றிடிவல்பக	ல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாக'ம	ட
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னி	ன
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போ	ல

‡ அறுவைக்கழு=சீலைக்கழு.

இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்
 சியதிசெய்ததுவாய் நின்றல்சமா தி
 சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலு ம்
 சிவமேயைந்து செய்கையினடித்த ல்
 சண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டு ம
 இதகைகநெறியை யெய்திப்பால ன்
 பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க ண
 மருவியேநின்றல் வாய்மைநெறியா ம்
 தேகாந்தத்திற் சிவமேசோவ ன்
 இஃநாகமநெறி யினியாரணநெ றி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிநான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித் த
யின்னர்விசாரம் பேதமபேத ட்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரு ம்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரி வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட் சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசார ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம ம
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீக ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப் பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுரு தி
அரசனதுராயி னவைமற்றெல்லா ம்
மற்றேருராயின் மறையினைப்பற் றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாச ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா ம்
அதனான்முந்திய தருமறையாகு ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய ர்
சூத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கு ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு ம்
ஆவரவார்சரிதை யவரவர்க்கேயா ம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு ம்

அறிவேசுலமென் றறைந்திடுமுலக	ம்
நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகு	ம்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்	கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளு	ம்
நாமாரிந்த நாளுவிதமா	ம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா	னே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிற	வி
எய்தினதெந்த வேதுவினிஃது	ம்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்று	ம்
தேர்ந்திடவேண்டித் தேகேந்திரியா	தி
நாமலசித்தே நமதுருவகில	ம்
பமுதையையிர விற் பாம்பென்பதுவி	ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்	ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கறபத்தி	ல்
பமுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடி	வே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலி	ல்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்கு	ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்	ப
வடிவநாமமுமில் வகையைந்தியல்பி	ல்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமுன்று	ம்
சொருபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டு	ம்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்	னே
யுகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகி	த்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்றிற	வி
சுதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி	ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி	ல்

பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறித	ள்
போலநாமாதி போக்கிச்சொருப	
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டா	ய
அரவெனும்பிராந்தி யுன்றிடுநதீப	ய
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோ	ள்
ஆசானருளி லருமறையந	ச
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமா	
அவ்விளக்கங்கொண் டறிநதிடவேண்டு	
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதமபோ	
தனையாரென்றே தானமுதற்றேரி	ள
துளபடியுணரி னெருங்கேகயனைத்து	
தோன்றிடுப்பழுதை தோன்றினவுட	பன
கட்செவியெனறல் காணாதஃதி	ள
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றி	
பேய்ததோபோலப பிரவாததகமு	
கனவதுபோலக் காண்டிடுமவையா	ய
நின்றிடலொருவி நிததினாதனனி	
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்	ய
தனைவேருகத் தானுணர்நதிடலி	ள
உடன்முதறறளளி யொருசிவநாமெ	ன்
றிருளகன்றுறுதி யிதயத்துதித்து	ச
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சக	ம
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாம	ல
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகு	ம
உடலந்தத்தி லொன்றுவனமுத்	தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகு	ம
மலினநெருசுடைய மகற்குமுனரு	ளு
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டு	ச
சுத்தவாதனையைத தொடங்	கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடுமீ	டே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேந்தாவது

பிரமான்னுபவ அகவல

கன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கே
பிரமான்னு வந்ததைப் பிரத்தியக்கமதா
அருட்குருவருளி வறை துவன்கேளா
யாதேதார்பொருளும் யாவராயினு
சுருதிபுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு
மனவுசாயதனின் மதித்திடவொண்ணு
சசசிதானந்தத தற்சொருபத்தி
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று
இருவசைசசத்தி யெனவனறேயு
தலவயினிற்பினனை யகிலத்துக்கே
சிற்சகதிமுத்தி தானதற்கே
பரதநினிலபிண பாவமாயொன்றா
சிற்சத்திந்குஞ செகசத்தியது
தற்சொருபத்தைத் தானதுவிடாம
வேறுபோற்றேரன்றி விளங்குமுக்குணமா
சுததுவிதராசத தாமதமென
சுததுவகுணத்திற் றுககியசா
பரமாயெங்கும் பாத்திடுமிராச
சுயையுயிராந் தாமதமிரண்டா

ள
ய்
ய்
ம்
ம்
ச்
ல்
ம்
ள
து
து
ய்
ம்
ல்
ய்
வே
யை
த
ம

இருண்மாயென விருளுயிர்த்தடுக்கு	ம்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க	க
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு	ம
ஆகவைவிதமு மன்றேறிகழு	ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்	னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிவில்	லை
சர்வவிடய நற்பரஞ்சுவாச	ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா	ம்
என்றெனவோது மெழிலாசுரு	தி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண	ட
அருட்டேசிகனு மறைநதனன்ன	ரே
நானொனவே ஞானநந்தந	வை
வினவிடிவித்தகை விளங்கியபிரம	ம
நீயேயென்று நிச்சயமாக	க
சத்துவமசிகொடு சாற்றினன்ன	றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவததி	ம்
காட்டுகேகனுனக்குக் கருத்தசையா	து
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக	மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே	ரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவ	னை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தே	தி
அன்னொனிடத்தி லரசவிலக்கண	ம
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ	ல
நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண்	ணை
சிவத்தின்சுறியைச் செப்பிடக்கேளா	ப்
சாக்கிரமதனிற் றுக்கிடம்பொருளி	ல்

நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலை	யே
நின்மலநிலையந் நிலையினிளேச்சி	ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான	ம்
நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமீம்முன்று	ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு	ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினா	ல்
அபினாபாவ மாயேகமுமா	ம்
அநநிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி	ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளு	ம்
முனபினின்றி முழுதுநிகழு	ம்
இஃதுணர்ந்திடுத லிரும்பின்னையினி	ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண	மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்	கு
நான்றானெனவே நவிற்றிடாநிற்கு	ம்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா	ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தா	ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா	ல்
இததகையன்றே யிருந்துடனிகழு	ம்
இதனானமே யிருஞ்சிவமாகு	ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு	ம்
கண்டனிருந்துங் கலக்கமதுறறு	க்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேராக	க்
சீவனைப்போலத் தியங்கினையினி	ள்
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி	ல்
கண்டிடையபொருளுங் கரையுநாமா	க
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி	ல்

விளம்புமைம்பொருளும் வேளாய்விளங்கு	ம்
நின்றமுன்னிலைக்கு நீனாவொடுநிலைக்கு	ம்
நாமேயிடமென நம்மையேயன்	றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னி	லை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னி	லை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்	த
சயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத	தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணராந	கே
அனைத்துநாமெனவே யறிநதந்தறி	வை
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடு	ய
வளாயுந்றறிடில் வாய்க்குநம்வீ	கே

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

சலிவலியினது கலக்கமோர்காலு
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவா
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
வருந்தவம்பிசையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்னா
அன்றிமற்றொருவ ராரினுந்ங்
சிவ்வையந்தனை யானின றகற்ற
துணிவிதுவெனனச் சுருதியின்முடிவி
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டு
வதெனிறசொலகே னெழில்வேதாகம
துயிர்பரமேக மோரிரணடென
ஒதியவகையி லும்பாகண்முனிவ
ஆரியாதாத மகமிசைக்கொண்
படியினிற்சென்று பரமடைத்தனாக
அவையிலொன்றை யலநெறியென்
சுளநுதல்கூடாச சமரசமாக
திரிவையமறச் சிவையேயுனதி
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செ
வேண்டிமோர்நெறி மேவியேமுயலு
சாதகாதமக்குச் சமரசவாத

அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறி ல்
 தானிகழ்முத்தி தானானவர்க ட்
 கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்கு த்
 திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளே த
 தீரவகற்றிச் சிவமதினா மே
 வைத்தபரிசே வகுத்துடையென்னி ல்
 உரைக்கேனியானு முன்னருளதனி ல்
 இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லா ச
 சச்சிதானந்தத் தற்சொருபத்தி ல்
 பேதவபேதம் பேசுதலின் றி
 அநிர்வசனமதா யதுவுளபோ தே
 கயிறறினிலரவு கற்பிதம்போ வ
 ரினைவுருபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின் னை
 அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளு ம்
 எத்தகையென்னி வியம்பியநினைவு ட
 சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடி ல்
 செகமதுவாகுளு செப்பியவதனை ட
 காண்குதலுயிராங் காணவிளக்க ல்
 பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தி ல்
 செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்க ப்
 பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
 அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வ கை
 நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிொ ள்
 றைவகைப்பொருளு மனாதியேநிகழு ம்
 சொருபமுள்ளவஞ் சொற்றிடும்பின் னை
 கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்ரு ட

நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தை	க்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தி	ல்
கற்பிதமாக வைந்துநிகழு	ம்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்த	ம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்த	ம்
அதனாலிரண்டு மனத்தியதாசு	ம்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்	தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனி	ன
பந்தமுத்தி பகாந்திடலாசு	ம்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானு	ம்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன்	று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்து	ம்
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருட	ன
போலவேநின்றும் போககியவிடத்தி	ல்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதா	க
இரண்டென்றவாக்கு மிரண்டதாய்நிற்கு	ம்
ஒன்றென்றவாக்கு மொன்றதாய்நிற்கு	ம்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்திய	ள
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்	டே
ஒன்றினைத்தளள வொருக்காலங்கு	டா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டா	ட
இஃதினிலைய மெள்ளளவானு	ம
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபு	தி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டு	ம்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயு	ம்
சமரசவாதந் சாற்றியபடி	யே

என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவு	ய
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிலேயா	ய
மமதருளாலே நன்றாயறிதா	ய
இதீனிவாழ்வா யென்றனைவாழ்ச்சி	சி
இதுய்ரமாண மெனவென்றனக்கு	ம
உறதியாயகீயே யுரைக்கிலுன்னருளி	ல
§ திரிவைய மறதீதர்ந	து
சமய்களுடைய தர்க்கிததலறறே	ன

சிவசமரசுவாத அகவல் முற்றிற்று

ஸ்ரீ-குமாரநாயகாந்திகளே நமஸ்கரணம்.



* திரிவு = மயக்கம்.

§ திரிவு = அஞ்ஞானம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - கு ம ர தே வ ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குறாவிதனான் [அம்
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாயந் துறுங்கரணமாய்தவி
புருடன்முன்னேமுஞ்சுததமோரைநதும் போமிதாற்சச்சிதாநநதங்
கிரியையற்றிலங்குமென நனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற்குகூதோன்றும்
வளப்படுமிதனாலுலகுநண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தாள
விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனினை விளையுமினபெனவெனக்கிசைத
கிளககுறுதவத்தோர்நரித்தூரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதையாம
துபோன், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணின் முரணுறுசராசரமெ
வையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா னெழுபவநதுடை
த்தெனையளித்த, கெழுமணிமுதநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரிய
நாயகியே. (ங)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரணுந் துகளுறுசீவனுஞ்சகமு
மருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வநதிபெந்தம்வீடிலவா [ள்
மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்முன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்ற
கிரிதவப்பயனாய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ச)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னானமுப்பொருளுமோர்
விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளைநாடுத

ன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொருபமிநிலையிற் பே
பொருள்களுமில்வாங், கிறியறவறிதிமென் றனள்விருத்த கிரியா
ரியநாயகியே.

அரவிலைபழுதையுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளி
ணர்ந்தோரா, கொருவுறுதிருந்தவெனை யெளிந்கான லுறுசலமி
னவுணர்ந்தும், மருவலிஹைவிகாரமேதென்னின் மலிகனவின
மென்றாள், கிருதுசெய்மறையோர்பரவியவிருத்த கிரியமாபெ
கியே.

தடத்தின்மற்றதனிற்றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயயில்
ய்த, திடத்தொடும்விளங்குமலிசம்புபோல்சன் சீவனிங்கிருவாச
களா, மிடத்துறும்பினையிறேரூன்றுறுஞ்சிவமிங் கிருவாசாட்
மொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக் குறுமவிருத்த
மாபெரியநாயகியே.

ஆருயிர்தாஹமவன்மனந்தைச தகங்கரத்தித்தித்தவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாசலாலவற்குக்
கடருறுமுலகமயக்கமாமிவறகுக் குறித்தசன்லீலையாமென்றாள்
கீரனையளித்தோற்குவந்ததாயவிருத்த கிரியமாபெரியநாயகியே

ஒதுருநாமமகற்றிடிற்றேரூன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே
தீதறுசீவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா
யேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமெனநெ னிருளறவருள் புரிந்தள்
கேதமிறவத்தோர்குழ்தரும்விருத்த கிரியமாபெரியநாயகியே.

எஞ்சுறுமுளத்தோடென்னையாொன்றேறயிரங்கியேதிரிர் துழல்வேலை
மஞ்சுறழ்காத்துக்கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடு
வஞ்சவென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்த
கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமாபெரியநாயகியே.

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

